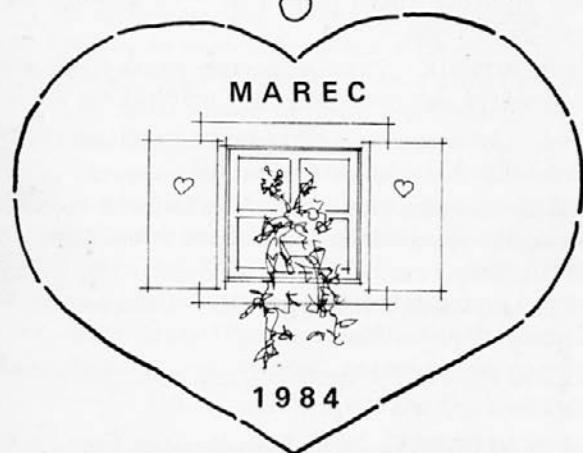

misli

THOUGHTS — LETO 33

V "Kotičku naših mladih" zopet objavljam pismo otroka, ki mi je poslal samo ime MARKO, brez priimka in naslova. Iz poštnega pečata sem lahko razbral samo državo, ime kraja je bil nečitljiv. To se zgodi od časa do časa pri otroških pismih in seveda ne vzamem tragično.

Resneje pa je takrat, ko dobim pisma odraslih s skrito identiteto. Brez imena in naslova, pod člankom ali pismom pa le namišljeno ime (pseudonim mu pravimo), ki naj pride v MISLI pod članek ali pismo, ali celo oglas za iskanje poznanstva.

Naj spet odločno povem, da takih člankov, pisem ali oglasov NE objavljam. Sto razlogov je, da urednik MORA vedeti pravo ime in naslov, pa četudi potem izide članek ali pismo v tisku z namišljenim imenom. Prosim, da to upoštevate.

Tudi mi je zelo nerodno, kadar dobim na upravo MISLI kuverto z naročnino (včasih je sicer dodan naročninski odrezek koledarja, pa seveda prazen), pa brez imena in naslova. Tudi te vrste pošiljk pride nekaj vsako leto. Naročnino seveda vpišem v knjigo, poleg pa namesto imena vprašaj (?) in datum prejema pošiljke ter kraj, če je slučajno razviden iz poštnega pečata. Mogoče se bo v teku časa le razvozljalo, kdo je pozabljeni pošiljatelj. A to se je v zadnjih letih le enkrat zgodilo, da je naročnica popravila pomoto.

— Urednik in upravnik

K naslovni sliki: V ljubljanski cerkvi sv. Jožefa ne bodo praznovali na svetnikov dan 19. marca. Svetišče je po vojni nova oblast odvzela Cerkvi in spremenila v filmski studio.

misli

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America. — Cena I. dela 7.— dol., drugega 8.50 dol.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac—Škerlj), žepna izdaja. Ravnokar dospela nova pošiljka. Cena 8.— dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA — 280 strani. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.—dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mau-serja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Ena zadnjih knjig, izdanih v Sloveniji v svetu. Napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dol.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof dr. Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o tehar-skih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mau-serja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal lazarist Franc Sodja. Knjiga je izšla v Argentini. Vezana 4.— dol., broširana 3.— dol.

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT STREET, VIC. 3101 — Tel.: (03)861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Letna naročnina (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—; letalsko s posebnim dogovorom — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjenišvo MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam — Stava in priprava strani (Typing and setting): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel.: (03)380 6110

ZA VEČNOST GRE

STE IMELI PRILIKO spremljati vsaj katerega televizijskih prenosov zimskih olimpijskih iger? Zanimivo je bilo opazovati obraze tekmovalcev, ko jih kamera približa tik pred naše oči. Pred nastopom žari z obrazov športna odločnost — in negotovost obenem, skoraj strah. Zlahka si predstavljamo, kaj se dogaja v srcu. "Je bil dolgotrajni trening vreden? Ga je bilo dovolj za zaželeno zmago? Bom vse te, ki pričakujejo mojo zmago, potrdil v pričakovanju ali grenko razočaral?..." Mišice obraza so napete in obilo koncentracije je potrebno, da je kakršen koli uspeh sploh na vidiku. Verjetno so za vsakim športnikom tudi tedni če ne meseci posebne diete, obilica samopremagovanja in žrtve, ki jih je težko popisati. Njih vztrajnost lahko samo občudujemo.

In po opravljeni akciji — pa naj bo drsanje ali smuka kakršne koli vrste — kakšen napor izražajo obrazi tekmovalcev od blizu! Po smuškem teku več kilometrov čez drn in strn so se trupla nekaterih — še dve uri prej ponosnih kot gora in neverjetno žilavih — sesedla kot cunj. Sklepal bi, da bi ne zmogla niti pol kilometra več. Slehera sila telesa je bila izčrpana — za zmago, za morebitno slavo zlate medalje, morda srebrne ali bronaste... Z obrazov pa smo zopet lahko razbirali čustva, ki so se istočasno porajala v tekmovalčevem srcu: ponajveč razočaranje, včasih očitno s primesom zagrenjene zavisti, ker je skromna desetinka sekunde sotekmovalcu dodelila zmago in končala vse upe dolgotrajnega treninga...

Saj se človek upravičeno sprašuje, ko gleda ta izčrpana telesa, ali je to sploh še šport? Zdrav, resnični šport, ki je v mejah tako koristen zdravju, ob tekmovalstvu pa postane zlahka ravno nasprotno. Pravilo začetnika modernih olimpijskih iger — Ni važno, da zmagaš, važno je, da sodeluješ! — ima še kaj veljave?

Ob vsem tem sem se spomnil stavkov iz Pavlovega pisma kristjanom v Korint. Takole piše apostol v devetem poglavju: "Ali ne veste, da tisti, ki v tekalšču tekajo, sicer vsi tečejo, pa le eden dobi nagrado? Tako tecite, da jo dosežete! Vsak pa, ki tekmuje, se zdrži vsega: oni, da prejmejo minljivi venec, mi pa neminljivega. Jaz torej tako tečem, ne kakor na slepo; se tako borim, ne kakor bi mahal po zraku; marveč zatiram svoje telo in ga devljam v sužnost, da bi, ko evangelij oznamim drugim, sam ne bil zavržen." (1 Kor 9, 24–27)

Apostol Pavel je uporabil trud tekmovalcev kot primerjavo za naše trude na duhovnem polju. Vse naše življenje je priprava, trening in tek — da ne zgrešimo naše poti in visokega cilja, ki je Bog sam. Pa nas ti tekmovalci za minljivo nagrado

LETNIK 33

ŠT. 3

MAREC 1984

VSEBINA:

Za večnost gre... — stran 33

Nekaj misli o olimpijadi
— stran 34

Cerkev — znamenje sprave
— nadškof dr. Alojzij Šuštar —
— stran 35

Ogrlica rdečih koral — črtica
— Zora Piščanc — stran 36

Upokojenci — skrb države in
skupnosti — A. L. Ceferin
— stran 38

"Ni ljubezni brez žrtve..."
— Govor M. Terezije ljubljanskim vernikom 30. jun. 1980
— stran 40

Postiti se — sprejeti vsakdanjost
— stran 42

Izpod sydneyjskih stolpov
— P. Valerijan — stran 43

Izpod Triglava — stran 46

Božja beseda — Psalm 51 (50)
— P. Ciril — stran 48

Adelaidski odmevi
— P. Janez — stran 50

Potni prt — pesem
— M. Hartmanova — stran 51

Pesem dveh src — roman
— Florence L. Barclay
— stran 52

Naše nabirke — stran 52

P. Bazilij tipka... — stran 55

Z vseh vetrov — stran 58

Kotiček naših mladih
— stran 60

Križem avstralske Slovenije
— stran 61

Po "slovensko" se nasmejmo!
— stran 64

VODSTVU. komunistične Jugoslavije se je zdelo vredno vreči 140 milijonov dolarjev v gradnjo olimpijskih tekmovališč in v ostale dejavnosti v zvezi z Zimskimi olimpijskimi igrami. Ugledna angleška revija "The Economist" je pred pričetkom objavila članek ("Bosnia takes on the world", objavljen 4. febr.), ki prinaša sledeči zaključek: "Med milijoni televizijskih gledalcev, ki bodo spremljali Olimpijske igre z začetkom 7. februarja, bo malo takih, ki se bodo vprašali, zakaj je ravno Jugoslavija izbrana za to prireditev. Še manj pa bo onih, ki se bodo čudili, zakaj so igre ravno v Sarajevu, glavnem mestu zakotne Bosne..." Besede dajo misliti in vodijo v pravec, da so olimpijski ideali širjenja dobre volje, prijateljstva in miru bili tokrat spet podrejeni političnim interesom. Prikrili naj bi svetu obraz komunistične diktature, s fasado svetovnega bratstva in domačega edinstva naj bi skušali reševati državo njene politične in gospodarske krize.

Tudi Hitler je uporabil olimpijado, da je pred svetom kril svoje zločine nad političnimi nasprotniki svojega rajha. In Sovjeti so znali z moskovsko olimpijado preslepiti kratkovidni svet, ki že tako rad naseda objemu šap ruskega medveda.

Udeleženci Zimskih olimpijskih iger so se vrnili domov navdušeni nad odlično organizacijo in gostoljubno postrežbo. Nič ne vedo o vrstah, ki čakajo na kruh ali kosček mesa; nihče ni obiskal političnih jetnikov, ali vprašal, če bi smel na grobove pobitih . . . Kršenje človeških pravic v Jugoslaviji jih ne zanima, kaj šele težnje posameznih narodov, ki živijo v njenih mejah . . .

Sicer pa: kaj vse to zanima nas?

naravnost osramoté. Ko bi se kristjani vsaj malo tako potrudili za svoje duhovno življenje, kot se ti trudijo za minljivo zmago — koliko več bi bilo med nami smisla za izpolnjevanje božjih zapovedi, ki so nam dane kot življenjsko pravilo in kažipot naše tekmovalne poti, koliko več smisla za premagovanje, za neustrašeno izpovedovanje svoje vere, pa naj stane kar hoče. Ne bilo bi žalostnih umikov iz duhovniških in redovniških vrst, ne odpadov od vere, v kateri smo bili krščeni in vraščeni v Kristusa. Ob zavesti končnega cilja je vredno vse prenesti: vsako žrtev, sleherni napor, vsako delanje sile lastnemu jazu, ki dviga v nas svojo glavo in hoče zmago nad nami. Ko v tem popustimo, smo res podobni športnemu tekmovalcu, ki že pred tekmovanjem obupa in klavrno odstopi.

Tako tecite, da dosežete zmago, nas spodbuja sveti Pavel. Saj vendar ne gre zgolj za minljiv venec, za zlato ali srebrno ali bronasto medaljo — gre za večnost, ki je vredna vse več kot vsaka minljiva trofeja. Če v tej zavesti pričnemo letošnji postni čas, bomo resnični zmagovalci nad samim seboj. To pa je največja zmaga, ki jo človek zmore.

Boš poskusil?

**Resnični cilj ni,
da bi dosegli skrajno mejo,
temveč popolnost,
ki je brezmejna.**

Rabindranath Tagore

DVIGNI SE, duša pobita, steptana,
dvigni, zaori, zapoj do Boga,
da boš kot harfa, prijetno ubrana
kot med večerno žarenje srca,
da bom spet slutil kraljestva neznana
tam preko morij, tam onkraj sveta!

Srečko Kosovel

CERKEV - znamenje sprave

ŠKOFOVSKA sinoda, ki je na svojem 6. rednem zasedanju v oktobru 1983 razpravljala o spravi in pokori v poslanstvu Cerkev, ni imela smisla sama v sebi. Okrog 220 škofov iz vseh delov sveta je imelo nalogo in voljo, da vesoljni Cerkvi in delnim krajevnim Cerkvam, ki živijo v zelo različnih razmerah, kolikor mogoče učinkovito pomaga h globljemu razumevanju spreobrnjenja, sprave in pokore ter njihovega uresničevanja v krščanskem življenju. Najbolj neposredno so to doživeli seveda udeleženci sinode sami. Nedvomno si po vrnitvi v svojo krajevno Cerkev vsak škof prizadeva, da bi osebna spoznanja, izkušnje in doživetja posredoval tudi drugim, škofom in duhovnikom ter sploh vsem v Cerkvi in družbi, v kateri Cerkev živi. Ko bo na voljo papeževa okrožnica, ki bo objavljena na podlagi poročil, razpravljanj in 63 predlogov, ki so bili z veliko večino sprejeti ob koncu sinode, bo mogoče še bolj prenesti sadove svetovne sinode v domaćo Cerkev.

V času priprave na škofovsko sinodo se je tu in tam pojavilo mnenje, da bi sinoda govorila predvsem o spovedi in posebno še o skupni odvezi, ker je pač v zadnjih letih drugod po svetu in tudi pri nas bilo o tem veliko razpravljanja. Znano je — in poročila na sinodi so to potrdila — da je skoraj povsod po svetu zakramentalna spoved postala vse bolj redka, v zahodnih deželah še bolj kot pri nas. O vzrokih za tako upadanje osebne spovedi je bilo na skupnih zasedanjih in v jezikovnih skupinah veliko povedanega. Na eni strani je vzrok otopenost vesti in osebne odgovornosti ter s tem pojemanje čuta za greh, na drugi strani pa splošna verska mlačnost, ko ljudje Boga in njegovih zapovedi, Cerkev in njenih zahtev ter osebnih dolžnosti krščanskega življenja ne jemljejo več tako resno.

Vendar osrednje vprašanje sinode nikakor ni bila le spoved in poživitev zakramenta sprave, temveč **spreobrnjenje, sprava z Bogom in ljudmi ter prizadevanje za mir in edinost v Cerkvi in družbi**. Kako zelo je to najprej božji dar, hkrati pa osebna naloga vsakega človeka in kako zelo imata osebno spreobrnjenje in sprava tudi družbeno razsežnost, so člani sinode osvetlili in utemeljili vsak iz svojega zornega kota. Edini so bili ne le v tem, da sta spreobrnjenje in sprava na vseh področjih v Cerkvi in v svetu danes nujno potrebni, temveč tudi v tem, da je oznanjevanje spreobrnjenja in služba sprave bistveno poslanstvo Cerkev. S spre-

NADŠKOF
DR. ALOJZIJ
ŠUŠTAR

obrnjenjem in spravo pa mora Cerkev vedno začenjati pri sebi in ju najprej uresničevati v svoji sredi. Hkrati pa ima Cerkev v zvestobi Kristusovemu naročilu nalogo: da vsem ljudem oznanja, prinaša in posreduje spravo ter je za ljudi verodostojno znamenje sprave.

V tem pogledu je sinoda opravljala svoje delo v najtesnejši povezavi s svetim letom odrešenja in z njegovimi poudarki sprave, edinosti in miru. Na to je opozoril papež Janez Pavel II. že ob predstavitvi obširnega delovnega dokumenta nekaj mesecev pred sinodo. V razpravljanju na sinodi sami, pri delu v jezikovnih skupinah, pa tudi v predlogih na koncu sinode se je to pokazalo posebno v naslednjih smereh:

1. Cerkev ima poslanstvo, da ljudem v njihovi odtujenosti od Boga in med seboj, v njihovi upornosti, razdvojenosti, sovraštvu in grešnosti oznanja spravo kot dar usmiljenega Boga, ki hoče človeka osvoboditi vsega hudega, mu odpustiti greh in krivdo ter ga sprejeti nazaj v svoje življenjsko občestvo ljubezni in medsebojnega prijateljstva med ljudmi.

2. Oznanjevanje božjega odrešenjskega načrta mora pri ljudeh buditi in ostriti čut za potrebo sprave z Bogom in z ljudmi, da se ne bi ljudje osebno in v družbi nekako navadili na neednost, razdore, sovraštvo, nasilje, vojske in da ne bi odgovornosti za to valili samo na druge. Zavest osebne odgovornosti zase, za druge in za stanje v svetu ter pripravljenost za osebno spreobrnitev in za sodelovanje v spreminjanju hudih in slabih razmer v svetu morata postati vse bolj živi in navzoči pri vseh ljudeh, pri vernih pa še posebej.

3. Kar Cerkev oznanja in zahteva od drugih, s tem mora najprej začeti pri sebi in uresničevati v svoji sredi. Cerkev pa smo mi vsi, od papeža, škofov in duhovnikov pa do najbolj preprostih in morda tudi obrobni vernikov. Kdor je po krstu in veri v Cerkvi in

hoče biti član Cerkve, ne more in ne sme govoriti tako, kakor da bi bila sprava, edinost, mir, pokora in spreobrnjenje naloga samo za druge, temveč mora vedno tudi sebe pridružiti temu dogajanju in prizadevanju.

4. Cerkev se ne sme nikdar zadovoljiti s tem, da bi samo pri svojih članih hotela doseči spravo z Bogom in med ljudmi. Vedno mora videti svoje poslanstvo v službi sprave vseh ljudi, v vsem svetu in na vseh področjih. Cerkev nikdar ne more in ne sme biti ravnodušna do pojavov nerazumevanja, sporov, razdorov, sovraštva, nasilja in vojska med narodi in državami, med skupinami in posamezniki. Delo za mir in prizadevanje za mirno sožitje, za medsebojno spoštovanje in razumevanje, za edinost, prijateljstvo in ljubezen med vsemi ljudmi, skupinami in narodi povsod po svetu bistveno spada v poslanstvo Cerkve.

5. Cerkev se mora kot skupnost in tudi kot delna krajevna Cerkev ter v svojih skupinah in posameznih

verniki nenehno truditi za to, da bi bila v svetu znamenje sprave, in to verodostojno, vidno in učinkovito znamenje sprave z Bogom in med ljudmi. To se sicer nikdar popolnoma ne posreči, ker je tudi Cerkev sama obtežena z grehom in na svoji poti tudi sama potrebuje nenehnega spreobračanja, pokore in očiščevanja. Prav v tem, da se Cerkev te potrebe in naloge zaveda, jo sprejema in jo skuša v vsej ponižnosti izvrševati, je njena verodostojnost.

To so le nekateri vidiki, ki jih je sinoda poudarila za vesoljno Cerkev. Komur je Cerkev mar, mora zastaviti svoje sposobnosti in svoje moči, da bi med našimi ljudmi uresničevali smernice in zahteve sinode. Kdor zahteva, da mora Cerkev narediti to in to, da Cerkev potrebuje tega in tega, kdor toži, da naša Cerkev še ni dosegla in uresničila tega in onega in podobno, ta ne sme pozabiti, **da smo Cerkev mi vsi**. Kar želimo in zahtevamo od Cerkve, moramo storiti sami. Samo tako je Cerkev lahko zares znamenje sprave.

Ogrlica rdečih koral

za prodajalno mizo je s prekrizanimi rokami stal trgovec Florijan. Ni imel še trideset let, a potrti izraz na obrazu ga je delal starejšega. Motril je dekletce, ki je položilo na pult svoje drobne ročice.

"Ali mi lahko pokažete tisti rdeči niz koralov, ki ga imate v izlozbi?" je malce boječe vprašala.

Trgovec je odgrnil zaveso in vzel iz izlozbe rdeče koralke. Čudovito so odsevali na njegovi beli roki, ko jih je pokazal otroku.

"Joj, kako so lepi!" je izpovedalo dekletce tako glasno, da se je skoraj prestrašilo svojega glasu.

"Prosim, ali mi jih lahko zavijete?"

Florijan jo je molče motril.

"Ali jih misliš komu podariti?"

"Da, svoji starejši sestri. Ona sedaj skrbi zame, ko sva sami brez mamice," je žalostno povedala, a že jo je rdeči niz koral, ki so blestele pred njo, vso premamil.

"Iščem najlepše darilo, ki ga je sploh mogoče dobiti, ker je tako dobra."

"Koliko denarja lahko porabiš?"

FLORIJEAN se je čutil tisti dan, ko je mala Janja prestopila prag njegove trgovine, najbolj osamljenega in zapuščenega človeka celega mesta. Trgovino mu je zapustil njegov ded. Zdaj je bil v njej sam.

Tistega zimskega dne se je pred njegovo izlozbo ustavilo dekletce. Prav na mrzlo šipo je naslonilo čelo in z velikimi ter resnimi očmi skrbno preučevalo vsako podrobnost v nagradeni šari izlozbenega okna, kakor da bi iskalo nekaj posebnega, nalašč zanj tja postavljenega.

Končno se je z vidnim zadovoljstvom na obrazu odločila in vstopila v trgovino. Naslonjen na polico

Dekletce je odprlo zadrgo svoje majhne denarnice in streslo na mizo pest drobiža.

"Izpraznila sem svoj hranilnik," je povedala važno.

Trgovec je zamišljen gledal. Nato je vzel niz ter se zagledal v košček lepenke, ki je na drobni nitki visela na koralah. Koliko naj zahteva? Mala ga je molče motrila z velikimi sinjimi očmi, v katerih je bilo toliko zaupanja in pričakovanja. Njen pogled ga je presunil, kakor bolečina rane, ki se še ni zacelila . . .

Samo hipček počakaj!" Vzel je korale in se napotil v ozadje prodajalne.

"Kako ti je ime?" je vprašal iz ozadja.

"Janja!"

Ko se je vrnil, je v rokah držal v rožnat papir zaviti zavojček. Prevezan je bil s srebrnim trakom in Janja je po njem stegnila obe ročici.

"Tu ga imaš, a glej, da ga ne izgubiš!"

Janja se mu je že na pragu vsa srečna nasmehnila, potem jo je še skozi izložbeno okno videl, kako se urno preriva skozi množico.

Mala Janja in njene korale so v njegovi duši vzbudile tisoč žalostnih spominov. Ne, saj jih niso zbudile, ker so bili vedno v njem, le poosttrile so mu jih. Zdaj ga mučijo, kot bi grebel po živi rani. Janjini lasje so bili svetli kot pšenično klasje, njene oči sinje kot morje. . . In ni dolgo tega, ko je Florijan ljubil dekle, ki je imelo prav take plave lase in kot morje sinje oči. . . Rdeči venec koral je bil namenjen njej. Pa je prišla smrt in mu jo je ugrabila.

Od takrat živi Florijan sam vase zaprt, nobena družba ga ne more razvedriti, le bolečina mu je zvesta družica. Do svojih kupcev je bil sicer vedno priazen in postrežljiv, ko pa pride večer, ga vedno prevzame občutek neizmerne osamelosti in praznote. Sinje

Janjine oči so mu zdaj še bolj poživile spomine na to, kar je bil izgubil.

Ko je zvečer odšel zadnji nakupovalec, se je Florijan olajšano oddahnil. Bilo je že precej pozno in že je potegnil roletu, da bi zaprl trgovino, ko je naglo vstopilo mlado dekle. Imelo je kot zlato svetle lase in velike sinje oči. Brez besed je vzela iz torbice v rožnat papir zaviti zavojček, povezan s srebrno nitko. Pred začudenimi očmi trgovca Florijana je zablestel venec rdečih koral.

"Ali so bile kupljene tu pri vas?"

Trgovec je dvignil pogled do njenih vprašujočih oči in polglasno odgovoril: "Da."

"In korale so pristne?"

"Da . . . Niso ravno najboljše vrste, so pa pristne."

"Se še spominjate, komu ste jih prodali?"

"Seveda, deklici z imenom Janja. Kupila jih je kot darilo za svojo starejšo sestro."

"Pa cena?"

"Cena?" je počasi in s poudarkom ponovil Florijan. "To je pri nas zaupna zadeva med trgovcem in kupcem."

"Vem, da Janja ni imela toliko denarja, da bi mogla kupiti tako dragoceno reč . . ."

"Plačala je najvišjo ceno: dala je vse, kar je imela."

V trgovini je nastal globok molk. Rdeči venec koral na mizi pred njim in vprašujoči pogled mladega dekleta – vse to je v Florijanovi duši vzbudilo občutek olajšanja in hvaležno je mislil na Janjo.

"Zakaj vendar ste naredili to?"

Florijan ji je spet zavijal korale.

"Nikogar nimam, da bi mu mogel pokloniti kakšno darilo. – Dovolite, da vas spremim do doma . . ."

ZORA PIŠČANC

Ko je Jezus visel na križu, je zaupal svojo mater učencu, ki ga je ljubil. "Glej, tvoja mati! . . ."

Ko Jezus vidi preganjane kristjane, kako jih zapirajo v ječe, usuznjujejo in puste gladovati, kako jih mučijo . . . govori kristjanom svobodnega sveta: glejte, vaše sestre in vaši bratje!

In od te ure dalje molijo svobodni kristjani za svoje preganjane sestre in brate, pišejo pisma državnikom, pošiljajo jetnikom pakete, stavkajo za njihovo oprostitev, se zaradi njih postijo, jih sprejemajo v svoja srca . . .

Naš post naj bo tudi: zavzemati se za preganjane kristjane!

UPOKOJENCI skrb države in skupnosti

Z RAZVOJEM avstralskega multikulturalizma se je v zadnjih petnajstih letih v interesu celotne avstralske družbe pristopilo k ugotavljanju in upoštevanju kulturnih ter socialnih potreb različnih etničnih skupin. To vsekakor služi za doseg stabilnega ter povezanega socialnega in političnega reda in podpirajo načeloma glavne politične stranke. Razlike pa so seveda v ocenjevanju položaja novonaseljencev; to je vprašanje socialne enakopravnosti in težkih razmer, v katerih se včasih znajdejo.

Vpeljevanje nove tehnologije z značilno brezposelnostjo prizadene vse prebivalstvo, vendar glede na delitev dela še posebno novonaseljence. Živimo v svetu, kjer mora vsaka vlada upoštevati poleg drugega tudi domače in zunanje gospodarske razmere. Te včasih narekujejo nepopularne ukrepe, često v nasprotju s prejšnjimi obljubami. Ena izmed prioritet novoizvoljene laburistične vlade je vprašanje kratko- in dolgoročnih potreb delovne sile ter naseljevanja.

Naseljevanje delavcev iz tujih držav se vedno bolj omejuje. Tako se je pred nekaj leti naselilo v Avstralijo letno okoli 40 tisoč, lansko leto 25 tisoč, za letos pa je predvideno le okoli 5 tisoč delavcev. Današnja brezposelnost, ki je še vedno okoli 10% celokupne avstralske delovne sile, neglede na pričakovano izboljšanje gospodarskega stanja, bo delno odpravljena s preusmerjevalnimi tečaji za usposabljanje delavcev na nove poklice ter privajenost drugačnemu delu.

Avstralija je in bo sprejemala begunce in brezdomce, vendar bo vseljevanje prilagojeno njeni zmogljivosti. Ni toliko vprašanje sedanjih gospodarskih težav in brezposelnosti, ampak omejitev, ki so povezane s prenaseljenostjo po mestih, velikanske puščave, pomankljiva vegetacija in drugo.

Vpoklic bližnjih sorodnikov, to je staršev in mladoletnih otrok, ostane brez omejitev pod enakimi pogoji kot doslej.

Naseljenci, ki so prišli v Avstralijo kmalu po drugi svetovni vojni, so večinoma morali opravljati ročna

dela, ki so bila slabše plačana. Zato so morali za preživljanje družin delati nadure. Tako ni bilo ne časa in ne možnosti za pridobitev boljših kvalifikacij. Tudi oni, ki so imeli poklice ali primerno izobrazbo, so le sčasoma morda prišli na boljša delovna mesta. Etnične skupine so lahko prikrajšane tudi v primerjavi z drugimi pod enakimi pogoji na temelju kulturnih razlik. Za njihove otroke ne more biti samo vprašanje materinega jezika, ampak predvsem šolanja za dobre kvalifikacije ter treninga in s tem pridobitev večjih življenjskih možnosti. Začetna zaposlitev in pridobljene izkušnje postajajo vedno bolj važne za uspeh.

Večina teh prvih naseljencev je že ostarela in so upravičeni na podpore, ki so zagotovljene s starostjo vsem Avstralcem. Se pa tudi dogodi, da ne izkoristijo vseh podpor, ki jim pripadajo, ker niso dovolj informirani. O tem je sklepati iz mnogih podatkov. Tako je upravičenih za pokojnino (ABS-1981) 10, 437 oseb, ki so bile rojene v Jugoslaviji, prejema pa jo le 8, 490 oseb, kar je le 81% upravičencev za pokojnino med naseljenci iz Jugoslavije. Pravtako mnogi ne izkoriščajo razne vrste pomoči, ki so jim na razpolago. Zato je potrebno o tem nekaj napisati.

Zdaj naše zvezno ministrstvo (Dept. of Social Security) izplačuje starostno pokojnino (Age Pension) ženskam, kadar dosežejo 60 let, moškim pa s 65 leti — brez ozira na državljanstvo, da so le v Avstraliji vsaj deset let. Dohodki iz drugih virov proporcionalno znižajo višino pokojnine, katera sedaj znaša 85,90 dolarjev na osebo tedensko. Poleg tega je upokojenec upravičen na podporo za svoje in na druge dodatke.

Upokojenci dobivajo za potovanje po železnici (ANR in ANL) polovični popust, pri najemninu telefona pa tretjino popusta.

Bolniške podpore urejuje ministrstvo (Dept. of Health) in vsak upokojenec je upravičen na brezplačno bolniško skrbstvo (Pensioner Health Benefits) in to za zdravniško pomoč ter zdravljenje v jav-

nih bolnišnicah. Za zdravniški pregled dobi upokojenec povrnjeno 85% predpisanih stroškov, ali pa plača največ pet dolarjev. Enako za preglede oči pri optiku, slušne naprave in večino zdravniško predpisanih zdravil.

Podpore za bolnike v privatnih bolnišnicah (Nursing Home) so 42 ali 48 dolarjev na dan (Ordinary and Extensive Care). Bolniki v domači oskrbi, ki potrebujejo bolničarko (Domiciliary Nursing Care) pa 42 dolarjev na dva tedna. Potem so še podpore privatnim bolnišnicam za kritje preverjenih izgub in podpore po številu zaposlenih bolničark (Nursing Home Assistance—Services).

Vojni veterani (Dept. of Veterans Affairs) prejema svoje zdravniške in bolniške podpore, zdravila in bolničarsko pomoč. To ugodno podpora lahko dobijo nekateri vojaki bivše jugoslovanske vojske in sedanje armije, ki so se borili v sklopu zaveznikov v drugi svetovni vojni.

Ministrstvo za gradnje (Dept. of Housing and Construction) prispeva upokojencem plačevanje najemnin (na izkazano potrebo) skupaj z deželno vlado, na osnovi en dolar za en dolar.

Ministrstvo za naseljevanje (Dept. of Immigration and Ethnic Affairs) daje podpore za posebne potrebe ostarelih naseljencev.

Prav tako daje država razne podpore za odobreno gradnjo domov za upokojence in pohablence (Aged or Disabled Persons Homes and Hostels). Podpora je dva dolarja na en dolar (država doplača dva dolarja na vsak dolar prosilca) do določene višine za različne zgradbe. Posebno pomoč dobivajo upokojenci, ki živijo doma (en dolar za en dolar) ali dva dolarja za en dolar, če bivajo v centrih (Home Care Services — Senior Citizens Centres). Tedenske podpore so dolo-

čene hostelom po 10 dolarjev na osebo (Hostel Care Subsidy), za upokojence preko 80 let starosti, ki zahtevajo posebno nego, pa 30 dolarjev tedensko (Personal Care Subsidy).

Deželne in občinske oblasti tudi pomagajo upokojencem s popusti, znižanimi na polovico: občinskega davka (do 135 dolarjev), za vodo in kanalizacijo (do 60 dolarjev), za registracijo avtov. Mnogim upokojencem poskrbijo dostavo kuriva z malo ali brez plačila, registracijo ter zdravljenje psov in podobno. Upokojenci ravnaajo prav, če se obrnejo za informacije na lokalni urad socialnega skrbstva.

Zvezna vlada bo financirala vse upokojence v letu 1983/84 preko svojih ministrstev v skupnem znesku 7.279 milijonov dolarjev, kar je razdeljeno preko deželnih in krajevnih uradov.

Statistična tabela (glej spodaj!) popisa prebivalstva leta 1981 (ABS) z ocenitvami in projekcijami nakazuje vprašanja, ki jih je upoštevati.

Kako je poskrbljeno za upokojence, ki niso zdravi in morajo živeti po bolnišnicah, hiralnicah in domovih za ostarele? Statistike na primer za Viktorijo nakazujejo, da okoli 8% vseh upokojencev potrebuje bolniške postelje, 14% pa organizirano pomoč od zunaj za snajenje doma, dostavljanje obedov, bolničarsko nego in podobno.

Še posebne pomoči so potrebni mnogi ostareli priseljenci za razlike glede na finančno stanje, kulturo, vero in običaje. V zadnjih letih je bilo zbrano precej podatkov, poročil in razprav (razna ministrstva in sveti, institut za multikulturne zadeve, univerze itd.) o upokojencih raznih etničnih skupin. Položaj upokojencev se z leti spreminja. Slabo živijo upokojenci v tuji okolici, brez povezave s svojo etnično skupino.

PREBIVALSTVO AVSTRALIJE

Leto:	1981		1991	
Starost:	60+	vseh	60+	vseh
Odkod:				
Naseljenci iz Jugoslavije	13.162 %	153.624 100	32.390 17	188.705 100
Vsi rojeni izven Avstralije	516.196 %	3.096.382 100	759.468 21	3.808.595 100
Vsi rojeni v Avstraliji	1.481.720 %	11.758.479 100	1.856.114 14	13.122.502 100
Skupaj:	1.997.916 %	14.854.861 100	2.651.582 16	16.925.097 100

Velikokrat postanejo malodušni in osamljeni, kar gre ni stara leta poleg drugih nadlog.

Naseljenci, ki so vključeni v svoje etnične organizacije, so na boljšem. Upokojenci v takih organizacijah družabno pridobijo, poleg etničnega radia in televizije. Veliko pa je osamljenih in brez stikov z rojaki ter so potrebni pomoči.

Mnoge etnične skupnosti — boljše povedano: njihove dobrodelne ali verske organizacije — so zgradile domove za svoje ostarele rojake. Tako skušajo olajšati preostala leta starejši generaciji, ki je v mnogem imela

težje od sedanje in je z delom pridobila mlajši generaciji boljše pogoje. — Potrebe so pa vedno večje, liste za sprejem upokojencev v javne zavode vedno daljše — primeri so, da prej umrejo kot pa dočakajo sprejem. Inicijativo za gradnjo slovenskega Doma počitka v Melbournu je že pred leti dal p. Bazilij, ki načeljuje tej pomembni aktivnosti in upajmo, da bo tudi uspešna. Dom počitka je je tudi v načrtu sydneyskega slovenskega središča, dočim je v Adelaidi pred nekaj leti zadeva končala v slepi ulici, ker pogoji niso bili lahko izvedljivi.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

Po vsem svetu znana Mati Težija ne piše in pripravlja govorov, pa četudi ima pred sabo tiščeno glavo množico in velike osebnosti. Njeni govori zato niso izklesani, a od začetka do konca se vleče kakor nit — vseobsegajoča ljubezen. Nam v opomin za ta postni čas je tukaj njen "govor", ki ga je imela slovenskim vernikom ob obisku Ljubljane 30.6.1980.

»Ni ljubezni brez žrtve...«

to ljubezen, to moč in pogum, da sprejmejo stvari tako, kot jih mi nikoli ne moremo sprejeti . . .

Naše sestre delajo med najbolj revnimi izmed revnih. Me smo redovnice katoliške Cerkve in imamo štiri zaobljube: čistosti, pokorščine in uboštva. Uboštvo nam je zelo potrebno, da bi lahko razumele naše reveže. Me moramo vedeti, kaj je uboštvo, sicer ne bomo imele neposrednega stika z njimi. Zato v naši kongregaciji naredimo tudi četrto zaobljubo: da se popolnoma in svobodno žrtvujemo za največje med vsemi reveži, ki so zavrženi, ki nimajo ničesar, ki nimajo nikogar, ki so bolni, gobavci, drogirani, alkoholiki . . . in predvsem za tiste, ki so pozabili, kaj je ljubezen, kaj je človeški stik, kaj je človeški nasmeh . . . Da tak človek začuti: "Ona me ljubi, jaz sem nekdo v njenih očeh!" Tako me srečujemo te ljudi . . . in takih je veliko po svetu, ki so popolnoma pozabljeni.

Nikoli ne bom pozabila . . . Naše sestre namreč delujejo v velikih mestih kot je New York, London itd. in gredo do osamelih ljudi, h katerim nihče ne prihaja, ki nikogar ne vidijo . . . Nekega dne so poklicali naše sestre v stolpnico v New Yorku. Rekli so jim, da je v nekem stanovanju žena, ki je že dolgo niso videli. Vlomiti so morali v stanovanje. Žena je bila — mrtva. Kako dolgo že, tega nihče ni vedel. Sestre so hotele zvedeti za njeno ime, pa nihče v hiši ni mogel povedati njenega imena. Vsi so samo vedeli: na tej številki živi neka žena. Pomislite, kako jo je to moralo boleti . . . Bila je morda žena nekoga, mati nekoga, naša sestra, ki je umrla tako brez vseh . . . Niso ji vedeli niti imena — in tega je danes po svetu ogromno. Meni se zdi to velika revščina. Meni je veliko lažje, če po naših hišah v Bejrutu, v Amanu ali kje v Afriki in

VSAK dan po obhajilu sestre molimo kratko molitev: izmoliti moramo ne samo moč za delo z reveži, temveč moramo moliti k Bogu, da nas naredi vredne služiti ubogim. Kakor je rekel sveti Vincencij Pavelski: "oni so naši gospodarji". Mi imamo privilegij, da jim služimo. Reveži so veliki ljudje.

Nikoli ne bom pozabila, kako sem nekega dne na ulici našla človeka, ki so mu vse telo razjedali črvi, samo njegov obraz je bil še nedotaknjen — drugod po telesu pa polno črvov. Ko sem ga prinesla v našo hišo, je spregovoril le nekaj besed: "Živel sem kot žival na cesti, umrl pa bom kot angel, ljubljen in spoštovan." Po treh urah je umrl na mojih rokah, toda nikoli nisem videla tako veselega obraza. Res, odšel je v Očetovo hišo, umrl je kot angel. Naši reveži imajo

v raznih mestih najdemo nekoga, ki je lačen ali žejen ali nag . . . Lahko mu takoj damo nekaj, da si opomore — s tem smo končali delo. Toda po mestih kot je New York, London in drugod, tudi v Sloveniji morda — ni nihče lačen kosa kruha. Toda tudi v bogatih hišah, kjer imajo vsega, samo tega nimajo: stika z ljudmi in ljubezni. Nimajo nikogar, ki bi jim res ponudil svojo roko. Zato mislim, da se ljubezen mora pričeti doma. Naša dolžnost je, da najdemo to revščino pri nas doma, na naši zemlji. Morda imamo v hiši bolnega otroka, morda starega očeta ali staro mater, bolno ženo ali moža — ali vemo, kaj to pomeni? Si vzamemo malo časa, da se jim nasmehujemo, da jim sežemo v roko, da jim rečemo: "Vem, kako trpiš!" To je zame velika revščina.

In mislim, da je največje uboštvo pri mnogih narodih, ki so dovolili splav. Če namreč mati lahko sama uniči svojega otroka, kaj manjka do tega, da jaz uničim nekoga in da drugi uniči mene. Sedaj je vse to postalo naravno, da ljudje drug drugega uničujejo . . .

Mir v svetu pričinja z mirom doma. Mati je začela nemir v svetu, ker je otrok največji božji dar, ustvarjen po božji podobi, da lahko ljubi in da bo ljubljen. Človek na ulici, bolna žena . . . to je moj brat, to je moja sestra. Ista božja roka, ki je ustvarila mene, je ustvarila tudi nje. In zakaj oni trpijo in jaz ne — to je božja skrivnost. Mi pa, ki lahko prinesemo luč in ljubezen ljudem, se moramo žrtvovati, ker prava ljubezen je žrtev. Jezus je rekel tako nedvoumno: "Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil . . . kot me je Oče ljubil!" Kako ga je Oče ljubil? On ga je dal, dal je svojega Sina Jezusa, da je postal eden izmed nas, v vsem nam enak, razen v grehu. Živel je, kot mi živimo, delal je, kot mi delamo. Potem pa je Jezus dal svoje življenje. Da mi ne bi pozabili, da je umrl na križu, je ustanovil sveto evharistijo, da lahko sprejemamo to življenje od njega in živimo kot on. In on tudi hoče, da mi drug drugega tako ljubimo. Zato moram z gobavcem, ki tako hudo trpi, deliti to ljubezen. Naše sestre negujejo sedaj več kot 53.000 gobavcev. Za te in za druge reveže, ki umirajo po cestah, imamo domove, bolnišnice, tudi po Evropi in Ameriki. Na lastne oči sem videla, kako si reveži zvečer prinesejo malo papirja, da ne ležejo na gola tla; ali pa slonijo in dremljejo ob tovarniškem zidu, ker jim je tam nekoliko topleje. V Italiji — v Rimu — gredo naše sestre od desetih do ene ponoči po ulicah, da prinesejo takim revežem malo kruha, morda juhe — tukaj v Evropi, kjer je toliko bogastva. Ali veste, da so morda tudi pri vas, tukaj v Ljubljani, taki ljudje? Zato moramo najprej moliti, ker sad molitve je znanje in ljubezen. Če zares ljubimo, moramo nekaj narediti. Saj ljubezen ne more živeti sama: mora dajati. Bog je svet tako ljubil, da je dal zanj svojega Sina. Jezus je ljubil tebe in me-

ne, da je dal svoje življenje. In sedaj je vrsta na nas — tudi mi dajajmo! Ali lahko damo? Majhen primer:

Pred nekaj meseci v Kalkuti nismo imeli sladkorja. Veste, tam imamo mnogo mnogo otrok, vseh mogočih invalidov, paralizikov, od enega dne do tri leta starosti. Borimo se proti splavu s posvojitvijo, otroke damo v posvojitev. In ni bilo sladkorja zanje. Neki štiri-letni otrok pa je slišal v vrtnu: "Mati Terezija nima sladkorja." Ko je prišel domov, je rekel svojim staršem, ki niso kristjani in še nikoli niso slišali božje besede: "Tri dni ne bom jedel sladkorja. Sladkor, ki ga bom prihranil, bom dal materi Tereziji." Po treh dneh so prišli starši s tem otrokom, ki nikoli prej niso prišli v našo hišo. Otrok je prinesel malo sladkorja, kolikor ga pač porabi v treh dneh. A veliko sem se naučila od tega malega otroka. Naučila sem se, da dragi Bog ne zahteva velikih stvari, ne pričakuje nekaj posebnega. Hoče pa, da vložimo nekaj ljubezni v tisto, kar dajemo. Ta mali otrok je ljubil z veliko ljubeznijo.

Zato, kadar koli potujem po svetu, ne mislite, da zahtevam, da mi kaj daste. Ne potrebujem ničesar. Saj imamo zaobljubo, da smo popolnoma v rokah božje previdnosti. Nimamo nobenih dohodkov, niti od države, niti od Cerkve, edino, kar nam dajo ljudje. Pa vse pride — vsaki dan pride. V Kalkuti kuhamo sleherni dan za sedem tisoč ljudi. Še ni bilo dneva, ko bi morali reči: "Danes pojdite drugam — nimamo!" Vedno, vedno, vedno . . . In tako v vsakem mestu, kjer smo. Jezus je zelo lepo rekel, da smo mi neprimerno več vredni kot lilije na polju in vrabci na strehi . . .

Imamo na tisoče in tisoče revežev, katerim pomagamo. To so ljudje, ki živijo v strašnih razmerah. Pa vedno pridejo sredstva. Ko smo bili v stiski, je prišla Nobelova nagrada in že je šla takoj polovica denarja za reveže in gobavce, da jim gradimo primerne hiše. Razne države nam dajo zemljo zastonj in mi gradimo. Denarja ne potrebujemo zase. Pravim pa, da je tisti otrok, ki je dal sladkor iz svoje dobre volje, dal zelo veliko.

Pred nekaj dnevi sem dobila iz Amerike pet dolarjev. Poslal jih je človek, ki je zelo bolan, popolnoma paraliziran. Edino, kar lahko stori, je to, da uporablja roko za kajenje. To je vse, kar ima: da gleda v nebo in kadi . . . Tudi on se je odločil narediti nekaj za reveže: eno nedeljo ni kadil, denar pa poslal meni v Kalifornijo. To je veličina ljubezni. Ni bistvo v tem, koliko dajemo, temveč kako boli, ko dajemo, koliko ljubezni vtaknemo v dejanje. Zato je potrebno, da najdemo reveže v lastni hiši. Prej kot drugje, začnimo doma! Če imamo ljubezen doma, lahko dajemo tudi drugim.

Nekega večera je prišel k nam v hišo človek in je povedal, da ima osem otrok, ki niso jedli že nekaj dni. Vzela sem nekaj riža in odšla z njim. Videla sem oči teh otrok, ki so bile izbuljene in svetle od lakote. Žena je riž razdelila na polovico in eno polovico odnesla ven. Ko se je vrnila, sem jo vprašala: "Kje si bila, kaj si naredila z rižem?" Odgovorila je: "Drugi so tudi lačni." Nisem se začudila, da je žena dala tudi drugim. Začudila sem se, da je vedela, da je sploh pomislila, da so tudi drugi lačni. Veliko ljubezen je imela, da je vedela. Zato vas prosim: Če hočete, da boste tudi vi vedeli za vaše reveže, potem vnesite molitev v vaše družine. In če molite, vam bo dragi Bog dal moči, da

boste ljubili. Če pa ljubite, ne morete ostati brez dejanj. Tudi vi morate delati, tudi vi nekaj narediti — kakor tista žena, ki je čutila, da mora dati, četudi so bili njeni otroci tako zelo lačni. Imela je moč dati, ker je vedela.

Molila bom za vas, da vam dragi Bog da milost, da bi tudi vi vedeli. Če veste in spoznate, boste gotovo začeli ljubiti. Znanje vedno pelje k ljubezni, in ljubezen k dajanju. Ne morete služiti komu, če ga ne poznate. Otrok je slišal: "Mati Terezija nima sladkorja!" in takoj se je odločil. Isto velja za mene in za tebe in za vse ljudi. Naše sestre so razkropljene po vsem svetu. Sedaj so že v Zagrebu in v Skopju — in če pridemo enkrat v Ljubljano . . . Morda tukaj ne bo gobavcev — toda saj niti ne vemo, kakšno uboštvo je tudi v bogatih hišah. Zato molimo, da se osvestimo! Ko gremo po ulici, sicer gledamo, pa ne vidimo . . . Moramo pa gledati in tudi videti. Najprej moramo videti ljudi v lastni hiši, ki z nami živijo, nam pomagajo in z nami delajo. Vsak dan prihajajo in odhajajo. Toda ali vemo za njihove težave — morda le potrebujejo kako priznanje. Rotim vas, molite, da vam dragi Bog da moč, da boste spoznali ta glad. To je lakota, lakota po ljubezni. In ta je veliko večja, kot pa lakota za kruhom. Veliko večja!

Potrudimo se ljubiti tiste, s katerimi delamo. Potem ne bi rabili bomb in pušk za strahovanje drugih, ker bi izvršili Jezusovo zapoved: "Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil!"

Vi pa molite za nas, da ne bi pokvarili božjega dela za največje med vsemi reveži — naj nas On uporabi, da bomo njegova ljubezen in njegova luč v današnjem svetu!

**Ena sama ljubezniva beseda
more kakega človeka ves dan
napolnjevati z veseljem.**

**En sam smehljaj more razdaljo med
ljudmi bistveno zmanjšati.**

**Iskren pozdrav
more privedi do važnega pogovora.**

**Majhna pozornost
more spremeniti vse tvoje življenje.**

**POSTITI SE —
SPREMINJATI VSAKDANJOST!**

POSTNO ROMANJE v Campbelltown bomo imeli na tretjo postno nedeljo, 25. marca. Ob treh popoldan bomo pričeli s pobožnostjo križevega pota na prostem, pri dvanajsti postaji pa bomo imeli mašo. Če bo preveč vetrovno, bo sveta maša v kiosku ob samostanu. Pri maši bo prepeval naš mladinski zbor, tako pri križevem potu kakor pri maši pa bodo sodelovali vsi, mladina in odrasli.

Vse rojake prosimo, da ta popoldan rezervirajo za to našo postno vajo. Naj bo udeležba čim večja, saj bo romanje nekaj uvod v . . .

SVETOLETNI MISIJON, ki ga bomo imeli letošnji post v Sydneyu. Začel se bo v četrtek 29. marca in bo trajal do vključno nedelje 1. aprila. Prve tri dni bo vsak večer ob sedmi uri sveta maša z misijonsko pridigo, v nedeljo pa zaključek s sveto mašo in papeževim blagoslovom ob 9:30 dopoldan. Misijon bo vodil p. Bernard Goličnik, ki bo v ta namen prišel med nas iz Melbourne. Naš p. Ciril pa bo istočasno vodil misijon pri sv. Cirilu in Metodu v Melbourne za tamkajšnje rojake. Adelaida, kot vam je znano iz prejšnjih MISLI, pa je imela misijon v februarju, ob priliki blagoslovitve cerkvene podobe svete Družine.

Mislim, da ni treba posebej poudarjati, kako važno je, da vsi molimo za uspeh misijonov v naših verskih središčih. Tudi družinsko obhajilo na vse postne nedelje naj bo v isti namen.

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo dne 11. in 18. marca ob petih popoldan, slovenska cerkev vseh svetnikov v Fig Tree. Na nedeljo 25. marca pa tam ne bo službe božje, ker so tudi naši wollongongski verniki vabljeni na postno romanje v Campbelltown ob treh popoldan. — V aprilu bo sveta maša 8. in 22. aprila (velika noč). Pa tudi na veliki petek bomo imeli tam vse obrede. Tako bodo tamkajšnji rojaki imeli prvič priložnost slediti tem pomembnim obredom v domačem jeziku. Čas bo objavljen v prihodnji številki, pa tudi v velikonočni številki "Rafaela".

CANBERRA pride na vrsto za slovensko službo božjo v nedeljo 18. marca in 15. aprila ob 11:30, na veliko noč (22. aprila) pa ob šestih zvečer. Že med postom opravite velikonočno spoved, da ne bo prehudega navala pred velikonočno mašo.

WAGGA-WAGGA: slovenska maša bo v nedeljo 18. marca ob šestih zvečer. V sestrski kapeli Mt. Erin, Edmondson Street. Pred mašo prilika za velikonočno spoved.

BRISBANE bo obiskal slovenski duhovnik v nedeljo (prva postna) 11. marca. Kraj kot običajno: St. Mary's, Vogel Peel in Merivale Sts. Čas: ob 11:30.

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,

Fr. Ciril Božič, O. F. M.,

St. Raphael's Slovene Mission,

313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160

(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)

Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne

St. Raphael's Convent,

311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160

Telefon: (02) 682 5478

Pred mašo prilika za velikonočno spoved. Po maši čajanka v Domu sv. Vincencija poleg cerkve. Slovenska maša bo tudi na velikonočno nedeljo, a takrat šele ob šesti uri zvečer.

SURFERS PARADISE bo imel slovensko službo božjo v nedeljo 11. marca ob sedmi uri zvečer. Pred mašo prilika za spoved. Naslednja maša istotam pa na velikonočni ponedeljek (23. aprila) ob deseti uri dopoldan.

NEWCASTLE pride na vrsto za mašo na nedeljo po veliki noči (29. aprila, bela nedelja). Ob šestih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Hamilton. Pred mašo je prilika za spoved, po maši pa običajna čajanka.

POSTNI ČAS v jubilejnem letu odrešenja ima za nas kristjane še poseben pomen. Sydneyjski nadškof Clancy v svojem postnem pismu vabi vse škofljane, naj si v tem času posebej prizadevajo za duha pokore in sprave z Bogom in bližnjim. Priporoča nam obilnejšo in boljše molitev, pogostejše pristopanje k zakramentom sprave in obhajila, dobra dela in pritrjevanje v jedi z namenom, da s tem pomagamo lačnim. Tudi bolnikom naj bi v postnem času skazovali več pozornosti ter jim pomagali, kjer in kolikor je pač možno in potrebno. Dalje pravi nadškof, naj bo letošnji veliki teden zares "Grand finale" jubilejnega svetega leta, ko naj bi poželi obilne duhovne sadove, za katere smo si prizadevali v teku leta in zlasti v letošnjem postu.

PIRHOVANJE bo tudi letos v naši dvorani na velikonočni ponedeljek, 23. aprila, z začetkom ob osmih zvečer. Prosimo, rezervirajte si mesto, če imate na-

Sydneyski mladinski zbor "Zarja" na letovanju pri Kalčevih v Copacabana. Slika je vzeta med nedeljsko sveto mašo p. Valerijana (26. jan. 1984)

men udeležiti se zabave. Poslužite se telefonske številke 637-7147.

ŠPAROVČKĚ postne akcije PROJECT COMPASSION boste dobili ob začetku posta pri nas, ali pa v domači farni cerkvi. Lepo je, da tudi mladino navajamo z besedo in lepim zgledom, da si zna kaj pritrpati in darovati v karitativne namene.

SESTRA HILARIJA, dobro poznana obiskovalcem verskega središča sv. Rafaela, je ravno na svečnico, 2. februarja, praznovala svojo sedemdesetletnico. Pa je kljub svojim letom še vedno pridna kot mravlja in Bog daj, da bi še dolgo vrsto let preživela med nami. Ob visokem življenjskem jubileju smo se je posebej spomnili v molitvah pri večerni maši, med katero je sestra prejela tudi šopek rož z našimi čestitkami in zahvalo za zvesto službo Bogu ter našemu verskemu središču.

STOJNICO v Merrylandsu bomo imeli zopet v prometu na sredo 4. aprila. Spet se priporočam našim marljivim ženam in materam za razno pecivo, dalje tudi za lončarice, revije, obleko in podobno. Hvaležni smo vsem, ki so doslej prispevali raznolikosti za prodajo, kakor osebam, ki so skrbele za stojnico ter prodajale. V februarju je naša "trgovina" prinesla gradbenemu fondu lepo vsoto 288,83 dol.

VSEAVSTRALSKI MLADINSKI KONCERT, ki je bil lani in že več zaporednih let v Melbourneu, bo letos po dogovoru med vodstvi naših verskih središč v naši novi dvorani pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Bo že v majskih počitnicah, na soboto 19. maja zvečer. Vse mladinske skupine (pa tudi pozamezni mladinci oz. mladinke), ki želijo nastopiti s petjem ali

glasbo, recitacijami, folklornim ali baletnim plesom, naj prijavijo svojo udeležbo v katerem koli slovenskih verskih središč. Nastopi naj bodo omejeni na deset minut (več s posebnim dogovorom), vsaka skupina oz. posameznik lahko pripravi največ tri pesmi (ena je lahko angleška oz. v katerem koli drugem jeziku). Na željo bo prenočišča za skupine kot posamezne udeležence iz drugih krajev poskrbelo naše versko središče.

Več o koncertu v prihodnji številki.

NAŠI POKOJNI. — Včasih za smrt rojaka zvemo kasno, a je prav, da pride v Matico pokojnih. Tako še nismo poročali v MISLIH, da je v Wollongongu umrl 11. marca 1982 FRANC ŠVAJGER. Rojen je bil v Novem mestu 2. februarja 1915. Leta 1945 se je v Avstriji poročil z Jožefo r. Hribar, po rodu iz Briž v Savinjski dolini. V Avstraliji je bil zaposlen v železnari. Pokopan je na livadnem pokopališču v Kembla Grange. Poleg žene je zapustil tudi sinova Vlada in Edija ter hčerko Vero por. Davis.

Dne 17. januarja letos je v bolnišnici kraja Molong, N. S. W., umrl HENRIK MARKSL. Rojen je bil 3. julija 1902 v Gradiški pri Mariboru. Poročen je bil 59 let s sedaj že pokojno Jaroslavo r. Prohaska, o katere smrti (lani v novembru) sem poročal v prejšnji številki MISLI. Poročila sta se pri Sv. Juriju ob Pesnici. Zakonca sta leta 1976 prišla k sinu Karlu v Warillo (Wollongong), žal pa je sin kaj kmalu, umrl in za oba je ne-sebično skrbela snaha Alenka. Z njo in sinovo družino sta se pred nekaj leti preselila v Orange, N. S. W. Henrik je bolehal ves čas bivanja v Avstraliji in so mu morali odrezati obe nogi. Pokazalo se je tudi, da bo-leha za rakom na pljučih. Hudo ga je prizadela smrt življenjske družice, a dva meseca po njenem odhodu

je tudi sam dotrpel. Bil je lepo pripravljen na smrt, saj je v boleznih večkrat prejel sv. zakramente. Z ženo sta sleherni dan veliko premolila, da sta tako lažje prenašala bolezen. Henrik je tudi zelo rad prebiral verske knjige in revije. Vedno je težko čakal prihod "Ognjišča" in vsako leto spraševal, kdaj pridejo Mohorjevke. — Pogrebno mašo smo imeli v slovenski cerkvi v Fig Tree (Wollongong) na petek 20. januarja, svoje zadnje počivališče na zemlji pa je našel poleg žene in sina. Poleg snaha ter vnukov Johna Branka in Daniela Karla v Avstraliji, zapušča pokojnik še sina Avgusta (Maribor), hčerko Angelo (Kungota) ter hčerko Marico por. Gervaz (Kanada).

Dne 31. januarja je v Sydneyu na svojem domu v Casuli umrl ALOJZ SCHIFFLER. Rojen je bil 19. junija 1903 v Stari Oselici nad Škofjo Loko kot sin Jakoba in Marije r. Bevk. Leta 1938 se je v Šmartnem pod Šmarno goro poročil z Genovefo Smole, po rodu iz Radeč. Da je pokojnik lahko ohranil svoje poštenje in krščansko prepričanje, je po vojni zapustil domovino ter leta 1949 emigriral v Avstralijo. Leta 1954 sta prišli za njim še žena in hčerka Marija. Sedem let so živeli v Berali, zadnjih 23 let pa v Casuli. Lojze je bil po poklicu mizar. Tu je največ delal tesarska dela na ohišjih in ostrešjih. Bil je znan kot pošten in vesten delavec, po srcu pa izredno dober in radodaren. Bolehal je zadnjih osem mesecev. Zdravniki so odkrili zahrbtno rakovo bolezen na pljučih. Predal se je obsevanju in zdravljenju, vendar je bolezen vztrajno napredovala. Okrepčan z zakramenti svete Cerkve je odšel s tega sveta. Na predvečer pogreba smo molili rožni venec ob njegovi krsti v pogrebnem zavodu, pogrebno mašo pa smo imeli v naši cerkvi na prvi petek, 3. februarja. Pokopan je bil v Liverpoolu. Poleg žene Genovefe zapušča hčerko Marijo por. Vindiš, zeta Janeza, vnuka Janka ter vnukinje Jennie, Nado in Amando. — Vdova Schiffler se iskreno zahvaljuje vsem rojakom, ki so družini izrazili sožalje, darovali cvetje, pomagali na ta ali oni način ter se udeležili molitev ob krsti, pogrebne maše ter pogreba.

V sredo 1. februarja je na svojem domu v Robertsonu, N. S. W., tragično preminul BORIS LEONARD LEGIŠA, rojen 27. marca 1961 v Wollongongu. Je sin Renata, po rodu iz Medje vasi pri Devinu, in Franke r. Šterbenac, doma iz vasi Osojnik (Severin na Kupi). Boris ali Leny, kakor so ga imenovali njegovi prijatelji, je bil izredno delaven in prizadeven pri obdelovanju polja, pripraven za vsako delo. Po značaju je bil zelo dobrega srca in je rad pomagal. Zato je bil njegov nenadni odhod hud udarec ne le za družino, ampak tudi za vse prijatelje ter vse, ki so ga poznali. Pogrebna maša je bila v ponedeljek 6. februarja v Albion

Parku, sledil ji je pogreb na tamkajšnje pokopališče za cerkvijo. Poleg staršev zapušča pokojni Boris tudi sestro Sonjo por. Markočič, sestro Julijo in brata Tonija, teti Anko por. Smith in Audino por. Mandić ter strica Ivana Legiša v Adelaidi. — Pokojnikova družina se iz srca zahvaljuje vsem rojakom, ki so jim v žalosti stali ob strani, jim izrekli sožalje, obsuli Borisa s cvetjem in ga spremili na zadnji poti.

Vsem sorodnikom naših pokojnih naj bo tu izrečeno iskreno sožalje, mi pa se vseh radi spominjamo v svojih molitvah! R. I. P.

KRSTI. — **Simon Sebastijan Janez Klemen**, Deception Bay, Qld. Oče Leon, mati Miriam r. Horvat. Botrovala sta Anton in Ankica Brožič. — Merrylands, 27. decembra 1983.

Rebeka Tejkal, Merrylands. Oče Roman, mati Vida Vera r. Tejkal. Botra sta bila Bruno in Jane Kogovšek. — Merrylands, 29. januarja 1984.

Renee Tejkal, Merrylands. Ostali podatki isti.

POROKE. — **Roman Tejkal**, krščen v župniji Brdo-Lukovica, in **Vida Vera Tejkal**, krščena pri Sv. Jakobu v Ljubljani. Priči sta bila p. Ciril Božič in s. Hilarija Šanc. — Merrylands, 27. januarja 1984.

Robert Stanislav Kolar, Matraville, župnija Malabar, sin Stanka in Marije r. Zver, in **Sonya Catherine Robar**, Mt. Druitt, krščena v Blacktownu, hči Janka in Ludmile r. Duma. Priči sta bila Charles Victor Dubrović in Colleen Mary Maguire — med poročno sveto mašo v Merrylandsu, 28. januarja 1984.

P. VALERIJA

P. Evgen Ketiš, O. F. M., naš afriški misijonar — posinovljenec, nas je ponovno prosil, naj objavimo sledeče: niti avstralskega denarja niti privatnih čekov v Togu ne more zamenjati. Kdor želi pomagati z darom, naj ga odda na naših središčih, ali pa pošlje naupravo MISLI. Ko se nabere večja vsota, jo pošljemo preko banke v Togo in ni nobenih težav dvigniti denar. Lepo prosim, upoštevajte! — Urednik.

NADŠKOF ŠUŠTAR je dne 24. januarja, na praznik sv. Frančiška Saleskega, zavetnika časnikařev, zbral okrog sebe okrog trideset sodelavcev pri slovenskem verskem tisku. Poleg skupnega bogoslužja so imeli tudi tehtne razgovore o pomenu verskega tiska. Poudarili so dolžnost vseh verujočih, da razširjajo verski tisk, ker je to domala edina možnost za njegovo življenje. Takole je med drugim povedal nadškof: "... Cerkev in verni ljudje skoraj nimamo dostopa do radia in televizije in do drugih splošnih sredstev javnega obveščanja. Verski tisk niti nima domovinske pravice po javnih knjigarnah in kioskih, ampak je odrinjen v zakristije in župnišča. Zato je toliko bolj pomembno, da vsi sodelujemo in si med seboj pomagamo, da so verski listi in knjige prisotni med našimi ljudmi, po naših družinah in sploh v našem verskem, kulturnem in narodnem življenju... V poplavi pisane in govorjene besede, ki se vse premalo zaveda svoje odgovornosti za npravne, človeške, kulturne in narodne vrednote in za lepoto, klenost in pristnost slovenskega jezika, ko ta pisana in govorjena beseda te vrednote včasih naravnost okužuje, ogroža in uničuje, mora verski tisk na dostojni višini vsebinsko, jezikovno in oblikovno služiti resničnim vrednotam; posreduje in približuje jih ljudem, jih ohranja, utrjuje in razvija."

FEBRUAR Sloveniji ni prizanesel z zimo, pač pa jo je prizadel tudi s hudim orkanskim vetrom, ki je pozabil le na del Ljubljanske kotline in Dolenjske. Sunki vetra so dosegli do 190 kilometrov na uro, na planinskih vrhovih pa nad 200 kilometrov. Povzročil je hudo škodo predvsem zaradi vrtnicev in hudih sunkov, zlasti na stanovanjskih hišah in gospodarskih po-

slopih, poškodoval je številne elektroenergetske objekte ter marsikje popolnoma uničil gozdove ter sadovnjake. Največjo škodo so ugotovili v občinah Kranj, Trzica, Radovljica, Jesenice, Tolmin in Idrija. V gozdovih je lomilo debela od tri do šest metrov visoko, da je tako najvrednejši del dreves zdaj najmanj vreden. Na tleh je na tisoče in tisoče kubičnih metrov lesa. Od Bleda proti Lescam bodo morali levo stran posekati in ponovno pogozditi. Na področju, ki ga je zajel rušilni veter, so bile poškodovane tudi vse župnijske in podružne cerkve. V Begunjah npr. je ocenjena škoda na fari in podružnicah na 150 milijonov starih dinarjev, v Lescah pa 150 milijonov. Poročilo pravi, da takega viharja niti najstarejši Gorenjci ne pomnijo.

Veter se je lotil tudi Prešernove rojstne hiše v Vrbi in v njeni bližini podrl nekaj velikih dreves. Močnejše pa je poškodoval rojstno hišo pisatelja Janeza Jalna v Rodinah, kjer je podrl celo del stene.

MARIBOR hoče očitno tudi kulturno nadkriliti Ljubljano: za letos obeta meščanom zares bogato kulturno življenje. Mariborske kulturne ustanove imajo zelo obsežen spored številnih prireditev. Mariborsko narodno gledališče obeta šest premier in 200 gledaliških predstav, operno gledališče pa štiri premiere in skupno 100 predstav, 16 koncertov za mladino in en simfonični koncert. Lutkovno gledališče obeta štiri premiere in 170 lutkovnih predstav, 80 pa v okolici mesta na podeželju, dočim bo koncertna poslovalnica pripravila 20 koncertov. Ko k temu prištejemo še razne razstave, literarne večere, poletne kulturne prireditve in podobno, se Mariborčani res ne morejo pritoževati: povprečno bodo imeli skozi vse leto nad pet kulturnih prireditev dnevno.

"FRANCE MAROLT" je ime akademski folklorni skupini v Ljubljani. Z nastopom v Veliki dvorani Cankarjevega doma je proslavila 35-letnico delovanja in 90-letnico Tončke Maroltove, svoje ustanoviteljice. Poleg nastopa so člani pripravili tudi zanimivo razstavo društva in neumornega dela ustanoviteljice, ki je s svojo življenjsko voljo in optimizmom zares lep zgled mlajšim generacijam slovenskih folkloristov.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

SLOVENCI smo med prvimi, ki smo že dobili prevod novega Zakonika cerkvenega prava. Novi zakonik je skrbno pripravljen stopil v veljavo lani 27. novembra. Ker pa vsaka zakonodaja prinaša ob raznih primerih težave in je potrebna razlaga, je papež Janez Pavel II. 1. februarja ustanovil posebno komisijo za tolmačenje besedila zakonika.

Slovenski prevod zakonika je pripravila posebna komisija, ki so jo ustanovile slovenske škofije 18. maja 1982. Po opravljenem delu prevajanja je delo do končnega tiska nadaljevala teološka redakcijska komisija. Obe komisiji sta se zelo potrudili, da je slovenski prevod ostal zvest latinskemu izvirniku, hkrati pa so ga uskladili z vsemi uradnimi besedili, zlasti liturgičnega značaja.

Kljub nekaterim kritikam — le kje jih ni! — novi Cerkveni zakonik obstaja, je razglašen in obvezen. V njem naj katoličani spoznajo svoje pravice in seveda tudi dolžnosti, obenem pa jim je obramba proti kakršnim koli zlorabam.

SPOMINSKO PLOŠČO so odkrili domžalski jamarji — seveda ob prisotnosti številnih drugih jamarjev — na rojstni hiši Simona Robiča, znanega slovenskega naravoslovca in biospeleologa. S tem so se ga spomnili ob 150-letnici rojstva. Kljub temu, da je bil rojen v Kranjski gori, je Simon Robič večji del svojega življenja preživel v Domžalah. Mož je znanstveno raziskaval življenje živali po tamkajšnjih okoliških jamah. Domžalski jamarji so svoje društvo krstili po njem.

TRESENJE TAL, zlasti še zemeljski sunki 19. in 20. decembra preteklega leta, vznemirjajo prebivalstvo krajev Stari grad, Pesje, Marof, Libno in Stara vas. Vsi ležijo komaj poldrugi kilometer od jedrske elektrarne. Sunki so bili tako močni, da so nekatere hiše dobile celo razpoke. Ker so se pojavili ravno v času, ko je začela spet delovati nuklearka, so krajanji zahtevali pojasnilo strokovnjakov, a poročilo ne pove, če so ga tudi dobili. Geofizikalni zavod iz Ljubljane je že leta 1981 obljubil postaviti potrebne merilne naprave zemskih tresljajev, pa do sedaj še ni izpolnil dane besede.

ŠTOMAŽ NA VIPAVSKEM je majhna vas pod Čavnom, ima pa župnijsko cerkev, ki bo sredi tega leta praznovala stoletnico. Stoletje je stavbi prineslo svoje in ob načrtovanju za praznovanje jubileja so se verniki odločili za njeno obnovo. Temeljito so obnovili streho, "da bo vzdržala do naslednje stoletnice". Prenovili so tudi cerkveno notranjost po načrtih inž. Jožeta Kregarja. Stari oltar so pustili na mestu, postavili pa so novega daritvenega. Kamnito obhajilno mizo je arhitekt prestavil ob stene prezbiterja, kjer bo služila za koristno uporabo in okras obenem.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

Prenovljeno cerkev je 6. novembra slovesno blagoslovil koprski škof dr. Janez Jenko ob številni udeležbi domačih in sosednjih vernikov.

Slovenski verniki so res vredni občudovanja, toliko žrtvujejo za popravilo svojih cerkva.

SOLINARJI v Sečovljah so lani nabrali 7500 ton morske soli, kar je 300 ton več ko 1982. Vendar pa s tem niso potolkli rekorda iz leta 1971, ko so pridobili iz morja kar 11.000 ton soli. Pravijo, da bi lani sicer mogli prekositi ta svoj rekord, če bi bilo dovolj delovnih moči. Toda poleti je težko dobiti ljudi, ki bi "honorarno" — to je doma nov izraz za "delo na akord" (ki pa je v komunističnih državah "uradno" prepovedano) — delali po dvanajst ur na dan. Delavci so v treh mesecih zaslužili do 140.000 dinarjev, toda za vsakih deset tisočakov so morali napolniti vagon (10 ton) soli.

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS —
INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejam davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

USMILI SE ME, BOG

V SLOVENJ GRADCU živi zanimiv mož – Jože Tisnikar. Dela v prosekturi slovenjgraške bolnišnice. Njegovo delo pa je – srečavanje z umrlimi. Ko človek umre v bolnišnici, ga pripeljejo k Jožetu v prosekuro, da naredi – kot se temu strokovno reče – obdukcijo: mrtveca s skalpelom (operacijskim nožem) odpre, da potem medicinska ekipa ugotovi pravi vzrok smrti in preveri resničnost diagnoze. In ta Jože Tisnikar je iz teh svojih vsakdanjih srečavanj z mrtvimi začel slikati in tako – kot sam pravi – “obujati mrtvece”. Tudi njegova izredno uspela in v svetu uveljavljena (že tudi

USMILI se me, Bog, po svoji milosrčnosti, v velikem usmiljenju izbriši mojo pregreho. Popolnoma izmij mojo krivdo, mojega greha me o. Svojo pregreho priznavam, moj greh mi je živo v. Grešil sem zoper tebe samega, kar je zlo v tvojih. Naj se izkaže, da si pravičen v svojih sodbah; tudi. Glej, človek podeduje krivdo že ob rojstvu, z greh. Vem, da ljubiš odkritosrčnost, ko sem sam pred ti. Odpusti mi grehe, da bom očiščen, bolj kot sneg. Naj spet občutim radost in veselje, moje potrto s. Ne glej na moje grehe, vso mojo krivdo izbriši. Čisto srce, o Bog, mi ustvari, duha stanovitnosti. Ne zavrzi me izpred svojega obličja, svojega svet. Naj se spet veselim, da sem rešen, duha požrtvov. Grešnikom bom kazal tvoja pota, izgubljeni se bo. Reši me krivde mojega greha, moj Bog in moj zve. Gospod, odpri moje ustnice, da bom oznanjal tvo. Nad zunanji daritvami nimaš veselja, klavnih in. Skesan duh, o Bog, naj bo moja daritev; skesaneg. Gospod, usmili se grešnika kakor nekdanj Siona; k. Tedaj ti bomo spet opravljali prave daritve in na

Božja beseda

elikem usmiljenju izbriši mojo pregreho. Popolnoma izmij mojo krivdo, mojega greha me o. Svojo pregreho priznavam, moj greh mi je živo v. Grešil sem zoper tebe samega, kar je zlo v tvojih. Naj se izkaže, da si pravičen v svojih sodbah; tudi. Glej, človek podeduje krivdo že ob rojstvu, z greh. Vem, da ljubiš odkritosrčnost, ko sem sam pred ti. Odpusti mi grehe, da bom očiščen, bolj kot sneg. Naj spet občutim radost in veselje, moje potrto s. Ne glej na moje grehe, vso mojo krivdo izbriši. Čisto srce, o Bog, mi ustvari, duha stanovitnosti. Ne zavrzi me izpred svojega obličja, svojega svet. Naj se spet veselim, da sem rešen, duha požrtvov. Grešnikom bom kazal tvoja pota, izgubljeni se bo. Reši me krivde mojega greha, moj Bog in moj zve. Gospod, odpri moje ustnice, da bom oznanjal tvo. Nad zunanji daritvami nimaš veselja, klavnih in. Skesan duh, o Bog, naj bo moja daritev; skesaneg. Gospod, usmili se grešnika kakor nekdanj Siona; k. Tedaj ti bomo spet opravljali prave daritve in na

PSALM 51 (50)

v japonskem jeziku) monografija nosi naslov “Svet obujenih mrtvecev”. Ob teh svojih “obujenih mrtvecev” tudi sam zelo globoko razmišlja o poti, ki je življenje in o tem, kaj vsakega od nas čaka na koncu tostranske poti. In ko Jože spremlja te svoje ljudi k zadnjemu počitku, ga vedno znova pretrese psalm “Miserere mei Domine”, ki ga duhovnik poje ali moli pri pogrebnem sprevodu. Jožetu v spominu še prijetno odmeva latinščina psalma 51. Pa tudi mi verjetno poznamo ta psalm “Usmili se me, Gospod” s pogrebov, kjer s to Davidovo molitvijo prosimo Boga za pokojnikov dušni mir.

Psalm nosi naslov “Grešnikova izpoved” in podnaslov: Zborovodju, psalm Davidov – ko je prišel k njemu prerok Natan – potem ko je grešil z Betsabejo.

Vsebinska psalma 51 je tako bogata, da jo bo prav težko kaj bolj temeljito obdelati na razpoložljivem prostoru. Psalm bomo bolj razumeli, če ga bomo večkrat brali. Iz Davidovega psalma mora postati tvoj in moj psalm. Besede so globoke in resnične. Psalm 51 je Davidov klic in za njim klic vsakega grešnega človeka po božjem usmiljenju, prošnja za božjo pomoč, za ustvaritev čistega srca.

Zanimivo je, da se David svojega greha sploh ni zavedal tako dolgo, dokler ni Bog poslal k njemu preroka Natana. Človek svoj greh res s težavo priznava. Šele na prerokov klic je David spoznal težo svojega greha in velikost svoje grešnosti: “Zakaj svojo pregreho priznavam in moj greh mi je vedno pred očmi. Zoper tebe samega sem grešil . . .” Pa ne le to. V tej mreži

grešnosti je dvignil svoj klic k Stvarniku, ki je vse ustvaril. In zato mu David pravi: “Čisto srce, o Bog, mi ustvari!” Samo Bog je Stvarnik, nikoli ne človek. Človek je le izumitelj, oblikovalec. Človek je na duševnem področju kvečjemu dober psiholog ali psihiater, nikoli pa ne “ustvarjalec čistega srca”.

“Pojdi, tvoji grehi so ti odpuščeni” (prim. Mt 9, 1 - 8; Mr 2, 1 - 12; Lk 5, 17 - 26; 7, 36 - 50; Jan 8, 1 - 11) je le božja odrešujoča beseda. To je pravi “svet obujenih mrtvecev”, če uporabimo Tisnikarjeve besede. Človek je “mrtev” zaradi greha (greh je sejanje smrti) – šele po božjem usmiljenju človek ponovno zaživi. Bog je sveti Bog, zato zahteva od človeka svetost. In ker je človek grešen, je Bog odpustajoč. Toda ne gre le za očiščevanje človekovih prestopkov: Bog hoče očistiti človeško naravo. Vse božje delovanje, ki je vitkano v zgodovino človeškega rodu (in zato še kako opazno), je eno samo veliko odrešensko dogajanje. Že v stari zavezi in pozneje najbolj v Jezusu Kristusu. NJEGOVO trpljenje, njegova smrt in njegovo vstajenje – je NAŠE odrešenje.

Zadnja dva verza psalma – “Gospod, usmili se” in “Tedaj ti bomo spet opravljali prave daritve” sta kot nekak popravek prejšnjih dveh, da ne bi kda sklepal, da daritve niso potrebne. Med pravimi daritvami in med pravim človeškim zadržanjem obstaja povezava. Iz pravih daritev se nujno poraja “skesan duh”.

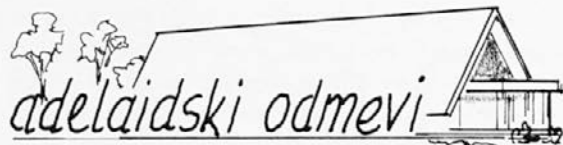
Začenjamo post v svetem letu našega odrešenja. V ta čas vstopimo razpoložensko ubrani s psalmom 51. Večkrat ga ponavljajmo, da se navzamemo pravega duha spokornosti, ki je nasprotje človekovi ošabnosti.

Usmili se me, Bog, ker sem grešil in ti svoj greh priznavam! Ti pa mi ustvari čisto srce, da bom v stano-
vitni ljubezni uresničeval tvojo zamisel našega sveta!

Amen – tako bodi!

P. CIRIL

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

SPET je treba sesti za pisalni stroj. S člankom zelo verjetno nisem ravno med prvimi, upam pa le, da sem še ujel urednika za peto...

Mesec februar, ki se te dni izteka, je bil za našo adelaidsko skupnost poln lepih doživetij.

Na prvo nedeljo v februarju, 5. februarja, nas je nepričakovano obiskal naš adelaidski nadškof dr. James Gleeson. Nekaj dni prej se je najavil z željo, da bi pri nas maševal in bi se skupaj spomnili ob bližnji obletnici smrti pokojnega pomožnega škofa Philipa Kennedyja. Saj sem poročal, da je bil zadnji javni nastop blagega škofa Kennedyja, ko je bil lani prisoten pri blagoslovitvi naše cerkve: pri kosilu po slovesnosti je začutil slabost in naslednje dni so ugotovili zdravniki več tumorjev v glavi, ki so žal zahtevali že v nekaj tednih prerano smrt.

Seveda smo nadškofa Gleesona z veseljem sprejeli, četudi smo imeli za priprave komaj nekaj dni. Ob deseti uri je imel sveto mašo, med katero je ubrano prepeval naš mladinski zbor, ki je ob koncu s pesmijo Ave Marija še posebej pritegnil k poslušanju tudi našega visokega gosta. Nadpastir je bil prvič v naši cerkvi in je bil vidno presenečen. Dal nam je lepo priznanje in je pohvalil vse, ki imajo pri cerkvi zasluge. Po maši se mu je v imenu verskega središča za obisk in spodbudne besede iz srca zahvalil predsednik cerkvenega odbora Danilo Kresevič. Nato smo se srečali še v mladinski lopi za cerkvijo. Bilo je sicer skromno, pa vendar domače in prijetno.

Dne 12. februarja so pristopili k mizi Gospodovi štirje prvoobhajanci: Mrs. Olga Ivančič, njena hčerka Julijana Ivančič, Filip Ivančič in Marko Selan. Vsa slovesnost je bila še toliko bolj lepa in doživeta, ker sta pristopili skupaj mama in hčerka. Zares nepozabno doživetje za našo skupnost in za družino. Hvalevredno je, da je družina prvoobhajank sodelovala pri bogoslužju, kakor je mož in oče Slavko tudi vedno na razpolago pri pleskarskih delih, naj že bo v cerkvi ali v misijonski hiši.

Od 16. do 19. februarja smo imeli SVETOLETNI

MISIJON, ki sta ga vodila p. Ciril iz Sydneya za odrasle, p. Bernard iz Melbourne pa za mladino. Ocen o uspehu bi lahko dala le misijonarja, lahko pa povem, da je bil za našo skupnost obisk vse štiri dneve kar lep. Misijonarja sta znala z lepo domačo in prijazno besedo pritegniti ljudi, za kar sem jima iz srca hvaležen.

Vrhunec misijona je bil v nedeljo, ko smo imeli slovesni blagoslov Kristusove podobe na križu, ki se sklanja v objem svetemu Frančišku, in pa podobe naših cerkvenih zavetnikov – svete Družine na begu v Egipt. Prvo je delo našega požrtvovalnega rojaka Toneta Jesenka, drugo pa sydneyjskega rojaka in bivšega Adelaidskega, svetovno priznanega umetnika Stanislava Rapotca.

Med mašo po evangeliju je bilo najprej odkrite Kristusove podobe na križu, za kar smo naprosili Toneta Jesenka s soprogo Milko. Sliko svetega Družine pa sta odkrila gospa Tatjana in soproga senator Miša Lajovic, ta dan naša sydneyjska gosta, ki sta sliko naši cerkvi poklonila (v spomin pokojnemu očetu gospe Tatjane, dr. Vladimirju Vidmarju).

Glavni govornik p. Ciril je lepo orisal pomen križa in Kristusa Odrašenika v našem življenju ter svete Družine, vzora naših družin. P. Bernard pa je za mladino isto poudaril tudi v angleškem jeziku.

Ob začetku bogoslužja je vse naše goste tega dne pozdravila gđc. profesorica Laura Premrl, ob koncu slovesnosti pa je izrekel zahvalne besede v imenu verskega središča Danilo Kresevič. Končno se je oglasila tudi županja občine Hindmarsh, ki je bila med častnimi gosti. Izrazila je zadovoljstvo z našo narodno skupino in poudarila, da bo občinski odbor Hindmarsha rad stal ob strani slovenskemu verskemu središču, če bo potreboval kakršno koli pomoč.

Po končanih slovesnostih v cerkvi smo se zbrali tudi v mladinski lopi, ki ima po zaslugi naših dobrih in požrtvovalnih mojstrov betona že cementno ploščo. Imeli smo BBQ ob prijetnem razpoloženju in kramljanju, da je popoldan kar prehitro minil. Bilo je zares veliko skrbi in veliko priprav, a dan nam bo ostal v najlepšem spominu.

Naj se na tem mestu iz srca zahvalim vsem, ki ste na kakršen koli način doprinesli svoje k temu našemu prelepemu slavu. Bog vam stotero povrne! Pokazali ste, da ljubite slovensko cerkev in vam je drago, da je lepa in prisrčna – naš resnični skupni dom, kjer se zbiramo, da slavimo Boga ter se utrjujemo v veri in naši slovenski tradiciji.

Posebna zahvala naj bo tu izrečena obema misijonarjema. Bog vama povrne trud in vse tople besede! Dalje Tonetu Jesenku (nekaj dni pred blagoslovom je prišel po operaciji iz bolnišnice, pa se je potrudil

k nam, da so pod njegovim nadzorstvom montirali Kristusa s sv. Frančiškom) za njegovo mojstrsko delo, ki kar odseva vero in ljubezen do Boga in naroda. Zahvala Lajovčevim za trajni dar naši cerkvi in seveda za trud, da sta prišla ta dan med nas. Da smo vaju v Adelaidi "adoptirali", so pokazali naši ljudje, ki so vaju v mladinski lopi kar obkrožili. Prav tako zahvala obema govornikoma, gđc. prof. Lauri kot našemu Danilu. Še enkrat: Bog povrni vsem!

Dne 4. februarja je bil podeljen tretji krst v naši cerkvi: ANITA je ime deklici. Starši Matevž POLAZER in Neža r. Smole živijo na opalskih poljih – v Coober Pedy-ju. Botra sta Anica in Hans Sivatz. Novokrščenki želimo rasti v modrosti pri Bogu in pri ljudeh!

V postnem času bo v naši cerkvi vsak petek zvečer po sveti maši pobožnost križevega pota in blagoslov z Najsvetejšim. Vsi vabljeni, saj se želimo s to pobožnostjo lepo pripraviti na velikonočne praznike.

Skozi ves post bo prilika za sveto spoved na vse petke od šeste ure do pričetka večerne maše. Že sedaj prosim vse, da opravite velikonočno spoved pravočasno, da ne bo vse spovedovanje naenkrat tik pred prazniki.

Rojake v Berriju bom obiskal v sredo pred cvetno nedeljo, dne 4. aprila. Ob šestih zvečer bomo imeli sveto mašo, pred mašo pa bo priložnost za slovensko velikonočno spoved. Rezervirajte si ta večer in gotovo pridite k slovenski maši. Seveda velja to tudi za okoliške rojake!

P. JANEZ

Ta del Ljubljane se pa najbrž ni dosti spremenil

Botni prt

*Ti, Veronika,
izbrana žena!
Tvoja vera, volja
vsa jeklena
in ljubezen
res iskrena
je premagala
na poti Križanega
grozo, strah.*

*Si stopila
v grešne zemlje prah
in podala Križanemu
prtič snežno bel.
Vanj je vtisnil
Mučenik za nas
okrvavljeni svoj obraz,
znamenje ljubezni
Sina večnega Očeta.*

*Naj podoba ta
bi nam bila
v veri, upanju
vsem na srčno stran
dan na dan
pripeta . . .*

Milka Hartmanova

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

\$50.— Slovensko-avstralsko društvo v Canberri; \$44.— Berta Brenez; \$32.— Rado Škofic; \$25.— Ivan Cirej; \$24.45 Jože Vah; \$20.— Ivan Barič; \$18.— Jože Kromar, Anica Mukavec; \$17.— Anton Brne; \$16.— Ignac Ahlin; \$15.— Alojz Golja; \$14.— Ivan Figar, Marija Birs, Dr. Stanislav Frank, Janez Rotar, Alojz Ličen, Ivan Cetin, Janez Robar, Adolf Marcen, Romana Favier-Zorzut, Ivan Prpič, Alojz Drvodol, Genovefa Schiffler, Janez Virant, Anton Ivančič, Alojz Poklar, Jožef Štemberger, Franc Plesničar Sr., Bernard Zidar, Dr. Marko Coby, Silva Krčmar, Sonja Majcen; \$12.— Emil Fretze; \$11.89 Julka Smole, Lojzka Feguš; \$10.— Ivan Smole, Štefanija Mazzitelli, Frančiška Pečak; \$9.— Vinko Prinčič, Ivan Kovačič, Martina Urh, Ivan Stanjko, Ivanka Špilar, Slavko Jernejčič; \$8.— Zoran Žele, Marija Janič, Ferdo Toplak, Milena Baetz, Wilhelm Wetzel, Ivan Pišotek; \$6.— Jože Partl, N. N., Alojz Seljak, N. N., Anton Ilijaš, John Stajnik, Ivan Kavčič, Marija Titan, Marija Zai, Karolina Čargo, Jože Brožič; \$5.— Anton Pasič, Olga Meziniec, Marija Radič, Stane Furlan, Marija Slokar, Ludvik Tušek, Ana Dominko, Ana Horvat, Matt Cestnik, Jožefina Braletitch, Ivanka Urbas, Pavel Trček, Ignac Kalister; \$4.— Franc Vodopivec, Milena Giorgievski, Dore Kavčič, Emma Bacchetti, Ivanka Ban, Anton Tukšer, Karl Geržina, Marija Čančar, N. N., Hermina Koroša, Jože Slavec, Sonja Trebše, Anton Cevec, Franc Valher, Ludvik Lumbar, Maria Habenschuss, Joža Barbiš, Branko Jerin, Andrej Lenarčič, Drago Jakovac, Anton Iskra, Hinko Hafner, Joseph Ficko, Marija Uršič, Alojz Rezelj, Helen Mohorko, Franc Kološa, Ivanka Bobek, Vinko Jager, Marjan Maršič, Anna Lipovnik, Franc Vravnik, Franc Rozman, Rafaela Bernes, Miroslav Colja, Mihaela Brkovec, Kancijan Kobal, Stanko Kolar, Angela Svenšek, Konrad Malec, Jože Stopajnik, Vinko Erjavc, Mara Catana, Marija Štavar, Pavlina Pahor, Miloš Abram, Stanko Vrbnjak, Ana Marija Zver, Franc Magdič, Vinko Dajnko, Bernard Brenčič, Olga Antolovič, Ja-

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

ŠESTNAJSTO POGLAVJE

DOKTOR NAJDE REŠITEV

Po kratkem premisleku je dr. Brand dejal: »Najprej preudarija podrobnosti. Odpotovati boste morali pojutrišnjem z večernim vlakom. Boste do takrat pripravljeni?«

»Pripravljena sem že zdaj!«

»Zdaj morate prevzeti ime sestre Rosemary Gray.«

»To ime mi ni preveč všeč. Rajši bi si privzela kako namišljeno ime. Predstavljajte si, da se sestra Rosemary Gray vrne ali pa se od kod vzame kdo, ki jo pozna...«

»Nič ne skrbite, draga moja, sestra Rosemary je na poti v Avstralijo, vi pa ne boste prišli v stik z nikomer, razen s strežnim osebjem in zdravnikom. Veliko večja nevarnost je, da vas prepozna kak obiskovalec. Tej nevarnosti skoraj ne morete uiti, zato vam bom dal pismo, ki vam bo prišlo prav ob takih prilikah. V pismu bom pojasnil položaj in povedal, da ste na mojo prošnjo zamenjali bolničarko, da pa ste zadržali njeno ime, ker je to za Gartha v tem stanju bolje. To lahko zapišem čisto iskreno, kajti položaj je v resnici veliko resnejši, kot si predstavljate. Postati morate čisto druga žena, kajti doktorju MacKenzieju sem vas opisal kot majhno, elegantno osebo z izbranim okusom, ki je veliko bolj pametna, kot kaže videz...«

»Deryck, vendar on bo takoj začutil, da nisem tista, ki ste jo najavili!«

»Ne, draga. Vedeti morate, da imamo opraviti s Skotom, Skota pa o nobeni stvari ne prepričaš tako zlepa. Duh teh ljudi koraka zelo počasi, a gotovo. Ko vas bo nekaj časa opazoval, bo prišel do zaključka, da doktor Brand zelo slabo pozna ljudi, da je sestra Rosemary veliko lepša, kot sem mu jo opisal. Najbolj važno je, da je doktor MacKenzie v Garthovi domišljiji že ustvaril neko podobo njegove bodoče bolničarke. Zaupajmo Previdnosti, da stari Robbie svojega opisa ne bo spreminjal. Če boste začutili, da stari zdravnik kaj sumi, ga pokličite in se z njim pogovorite na štiri oči. Pokažite mu moje pismo in mu povejte vse po pravici. Mislim pa, da to ne bo potrebno. Glede Gartha pa se mi zdi važno omeniti tole: slepi ljudje imajo silno oster sluh, zato hodite zelo tiho.

Pazite, da iz vaše hoje ne razbere vaše postave. Ne pozabite, da ne morete doseči zgornje police v njegovi knjižnici, ne da bi na kakšno stvar stopili. Ko bo začel vstajati, morate paziti, da nikoli ne bo začutil, da je njegova bolničarka nekoliko večja kot on. Pa še nekaj, Jane. Zdi se mi, da nihče ne more pozabiti vaše roke, če jo je že kdaj držal v svoji, zato vam priporočam, da mu ne podajate roke... Vsi ti ukrepi pa ne pomagajo veliko, kajti največja težava bo z vašim glasom. Ali si lahko vsaj predstavljate, da ga ne bo spoznal?»

»Zal ne morem. Poučite me, prosim, kako bi se izognili tej nevarnosti?«

»Recimo, da ste v resnici Rosemary Gray,« se je nasmehnil zdravnik, »jaz pa sem Garth Dalmain. Zdaj vam pravim: 'Sestra, vaš glas je neverjetno podoben glasu miss Jane Champion!' Kaj bi odgovorili na to?«

»Rekla bi, rekla bi... da te osebe sploh ne poznam, da pa upam, da jo bom imela kmalu čast spoznati.«

»Sijajno!« je vzkliknil zdravnik. »Upajmo, da bo to zadostovalo.«

Oba sta se začela veselo smejati.

»Hvala vam, Deryck. Zdaj vem, kaj moram reči bolniku. Joj, kako strašno se mi zdi, da Gartha lahko tako vlečemo za nos! Gartha, ki je bil tako prodornega duha...«

»Če vam je res do njegove in vaše lastne sreče, vam bo uspelo!« je rekel zdravnik odločno.

Vstala sta. Pred kaminom sta še enkrat izmenjala dolg, pomenljiv pogled.

»Priatelj,« je rekla Jane ganjeno, »tako dobri in zvesti ste. Če se bo zgodilo, kar je Garthu ljubo, vam bom večno hvaležna.«

Zdravnik pa se je sklonil in je Jane poljubil roko.

»Nikar se mi ne zahvaljujte. Saj veste, da vas imam iz srca rad!« je rekel preprosto.

V težkih dneh, ki jih je Jane preživljala, so ji prav te preproste besede vlivale tolažbo.

SEDEMNAJSTO POGLAVJE

SESTRA ROSEMARY NASTOPI

Sestra Rosemary Gray je prispela v Gleneesh. Ko je s prtljago stopala po peronu male podeželske postaje, se ji je zdelo, da je padla iz nebes. Kar ni mogla verjeti, ali je ona ali ni. Pred postajo jo je čakal avtomobil. Vstopila je in vozilo je zapeljalo na gorsko cesto. Do koder je segal pogled, sami griči in grmičevje.

Vedno bolj je čutila, da je prišla v čisto nov svet. Šofer se zanjo sploh ni zmenil in to ji je dalo nekaj več samozavesti, da je kar se da prepričljivo zaigrala vlogo bolničarke.

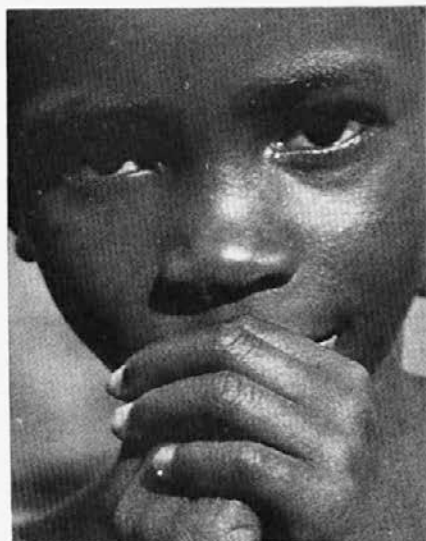
Velikokrat je bila slišala govoriti o Garthovem dvorcu na severu, ni pa pričakovala, da je tako slikovit in mogočen.

nez Jernejčič, Boris Topolovec, Justina Costa, Viktor Gnezda, S. Rijavec, Maria Myeda, Katarina Močilnik, Jože Zupančič, Rudolf Vitez, Angela Dodič, Olga Todorovski, Justina Hinrichsen, Franc Rolih, Marija Frank, Ivanka Batagely, Franc Juha, Frančiška Gramc, Anton Brumen, Viktor Matičič; \$3.70 Ivan Strucell; \$3.— Ivanka Bratož, Alojz Pelko, Albin Podgornik, Lojzka Macorig, Joseph Ujcih, Lucija Pungerčar, Mihaela Turk, Alojz Žagar, Marija Gregorič; \$2.— Štefan Kovač, N. N., Franc Križman, Ivana Berginc, Anton Gjerek, Albina Konrad, Stane Tomšič, Alojzija Podbevšek, Anton Mlinarič, Jakob Božič, Zdenka Jez, Vlado Hartman, Jože Kranjc, Franc Šiftar; \$1.64 Angela Gospodarič; \$1.50 Antonija Sankovič; \$1.— Marija Oražem, Alojz Furlan, Ivanka Tomšič.

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM, TOGO, AFRIKA:

\$200.— C.Š.; \$102.— Angela Rožanc; \$100.— Leon Hribar, N. N.; \$60.— Albina Konrad; \$50.— N. N. (za božični dar), Josipa Nikolac (za lačne otroke), druž. Alojz Gašperič (za lačne), druž. Franc Rolih (za lačne); \$30.— N. N., Elizabeta Butinar (za lačne), Franc Danev; \$25.— N. N.; \$20.— Vinko in Rajko Jager (za božični dar), družina Jože Brožič (Melb.) za lačne namesto božičnih voščilnih kart prijateljem in znancem, Miklavž Sorenson, druž. Alojz Ga-

Za kosček kruha te prosi...

Slovenski motiv za postni čas

šperič (za lačne), N. N., Jožica Makovec, Pavla Habjan, Darinka Bracar; \$10.— druž. Jožef Štemberger (za lačne), Marija Bavdek, L. & A. Bajt (za lačne), Roman Uršič, Lucija Vouk (za lačne), druž. Apolin Volk (za lačne), druž. Anton Brumen; \$5.— Marija Laurenčič; \$2.— Anton Gjerek.

MATERI TEREZIJU V INDIJO:

\$150.— nabirka med družinami na "Jadrinu" za lačne namesto rož na grob pok. podpredsednika Antona Ludvika; \$50.— N. N. (za lačne otroke); \$30.— druž. Alojz Butinar (za lačne); \$20.— N. N., Ivo Leber (za lačne otroke), Ana Dranginis, Franc Uršič; \$10.— Ivana Berginc (za lačne), Antonija Poklar, Ivanka Študent (za lačne), Roman Uršič (za lačne), Jože Podboj (za lačne); \$6.— druž. Marijan Vihtelič (za lačne); \$5.— druž. Viktor Šenkinc (namesto rož na grob Antonu Ludviku), Marija Laurenčič (za lačne); \$4.— N. N. (za lačne), Marija in Jože Senčar.

ZA CERKEV V NOVI GORICI:

\$100.— N. N.; \$50.— družina Saulig; \$10.— družina Edi Persič.

V POMOČ POSTOPKU

BOŽJEGA SLUŽABNIKA BARAGA:

\$12.— Milka Zamit.

DOBROTNikom BOG POVRNI!

Ko je avtomobil vozil po hribu navzgor, se je Jane zdelo, da pod cedro v Overdenu sliši Garthov glas: 'Rad bi vam pokazal Gleneesh, kajti prepričan sem, da bi vam biv vseh razgled s terase na borove gozdiče in na pašnike.' Rekel ji je še, da bo povabil goste in ona bo med njimi. Povabilo je z veseljem sprejela. Zdaj pa je gospodar tega posestva slep, ona stopa čez njegov prag brez njegove vednosti in pod tujim imenom.

Kako se bo vse to končalo?

*

Garthov strežaj Simpson jo je čakal že pri vhodu. Mož je prišel v Garthovo službo pred kakimi tremi leti in najbrž Jane nikdar ni videl. Jane se je ustavila sredi starinske sprejemnice ter si ogledovala prostor. Tako je delala vedno, ko je prišla v kako hišo prvokrat na obisk. Simpson je bil že sredi stopnic in bolničarka je morala opomniti samo sebe, da je pohitela za njim. Na vrhu stopnic jo je sprejela stara Margery.

Brž ko je Jane zagledala njen resni, blagi in od let zgubani obraz, ki je bil kljub starosti še vedno svež, je prepoznala Garthovo zvesto gospodinjco. Šla je za njo do lepe sobice, ki je bila namenjena njej, pohvalila opremo ter odgovarjala na vprašanja v zvezi s potovanjem. Dejala je, da bi z veseljem kaj malega pojedla, še prej pa bi se želela malo urediti.

Kmalu je bila spet v sobici in uživala je čudovito lep razgled, ki se ji je ponujal z okna. Čakala je hišnega zdravnika, ki bi jo moral predstaviti Garthu. Oblekla je bolničarsko uniformo, kajti na doktorja MacKenzieja je hotela narediti vtis uradne osebe. Ogledovala se je in nestrno pričakovala, kako jo bo zdravnik pogledal.

Tedaj je v daljavi zagledala voziček na dveh kolesih, ki se je bližal. Nekdo je držal v rokah vajeti, ob njem pa je sedel neki majhen, debelušast možak.

To bo gotovo zdravnik. Njena ura je prišla.

Jane je padla na kolena in prosila Boga za pravo misel.

Tako je razmišljala, da se ji je v glavi vse zmedlo. Še Garthove poteze so zbledele v njenem spominu. Zdaj ji je bilo jasno samo to: čez nekaj minut se bo znašla v sobi, kjer trpi on.

Voziček je izginil za ovinkom. Jane je vstala in čakala. Spomnila se je, kaj ji je prišlo na misel, ko se je pogovarjala z doktorjem Brandom: »Ali bom imela toliko poguma, da to vlogo odigram do konca?« Ko je to izrekla, ji je zdravnik odvrnil: »Če vam je res do njega in vaše sreče, vam bo uspelo!«

Nekdo je potrkal. Jane je šla odpret.

Na pragu je stal Simpson.

»Doktor MacKenzie je v knjižnici in vas želi videti, sestra.«

»Bi bili, prosim, tako ljubeznivi in me povedli tja?« je odgovorila sestra Rosemary Gray.

(Nadaljevanje sledi)

+ V zadnji številki smo pisali še o božiču – res smo hitro preskočili k predvelikonočnemu postu. Iz srca želim, da ga vzamemo resno in se z njim lepo pripravimo na praznike vstajenja. Letos obhajamo tudi posebno SVETO LETO NAŠEGA ODREŠENJA – 1950 let od Kristusove smrti na križu za nas – en vzrok več, da se duhovno obnovimo in poglobimo.

V ta namen smo že najavili tudi kratki SVETO-LETNI MISIJON, ki bo v naši melbournski slovenski cerkvi od četrta 29. marca pa do nedelje 1. aprila, ko ga bomo zaključili z glavno mašo ob desetih. Prve tri dneve bo pričetek ob sedmih zvečer z mašo, kateri bo sledil misijonski govor. Misijon bo vodil p. Ciril iz Sydneya in vse naše družine iskreno vabim k udeležbi. Za angleško govorečo mladino pa bomo uredili, da se bo zbrala po vsaki večerni maši, ko bo v cerkvi slovenski govor, k duhovnemu razgovoru v angleščini v naši dvorani. Za to smo naprosili enega avstralskih patrov naše redovne hiše v Box Hillu, saj iz srca želimo, da bi misijon zajel tudi mlajše člane naših družin. Prav vsi lahko v teh dneh milosti požanemo zrele sadove ter duhovno obogatiti ob letošnjih praznikih zaključimo sveto leto odrešenja, znova utrjeni v veri in poživljeni v zvestobi do Boga.

Zaradi misijona bo naše letošnje velikonočno pismo zgodnje. Saj bo v njem tudi vabilo vsem za udeležbo pri misijonu in seveda podrobnejši spored. Za uspeh misijona pa že ves februar molimo pri vseh mašah in prosimo božjega blagoslova, da bi zvesti Boga "še bolj vzljubili", tisti, ki so nanj pozabili, pa se mu "zopet približali". Res ne pustimo mimo teh dni posebnih milosti, če nam je kaj za lastno zveličanje!

+ Dne 28. januarja sta stopila pred oltar slovenske cerkve v Kew **Jožef Kodrič** in **Anica Gorup** r. Poropat. Ženinov rojstni kraj so Brje, župnija Branik, nevesta pa je iz Postojne. Jožefovo prvo ženo smo pokopali pred dvema letoma, Anica pa je izgubila moža leta 1979 v Geelongu. Da jima bo lažje v bodočih letih, sta z božjim blagoslovom sklenila začeti skupno življenjsko pot.

Dne 11. februarja je **Ciril Čampelj** v cerkvi sv. Jožefa, Boronia, čakal svojo izbranko **Andrejo Maree Burmeister**, da skupaj izrečeta svoj "Da!" Nevesta je avstralskega rodu, a ženin iz naše znane dolenske družine, seveda že tukaj rojen, pa doma v jeziku staršev in kot muzikant tudi v slovenskih polkah.

Dne 25. februarja pa si je pri nas v Kew obljubil zakonsko zvestobo mladi par, oba iz znanih melbournskih družin, **Albert Adolf Fistrič** je bil rojen v Carltonu, krstil pa sem ga v Hawthornu, a **Julie Golenko** je bila rojena v East Melbourne in krščena v naši kapeli v Kew (takrat še ni bilo cerkve). Moram dodati, da sta oba ohranila slovensko tradicijo in ma-

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Bernard Goličnik, O. F. M.,

*SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

terin jezik.

Isti dan sta tudi pred Bogom zapečatila svoj zakon **Marietta Urh** (iz tukajšnje Urhove družine, rojena v Melbourne, krščena v Hawthornu) ter **Eden Brinkley**, avstralskega rodu iz Canberre. Prišla sta iz našega vladnega mesta, kjer delata na enem državnih oddelkov in sta se tam tudi našla.

Vsem omenjenim parom iskrene čestitke!

+ Slovenski krst naj omenim tokrat pri nas en sam: dne 28. januarja so iz Taylors Lakes prinesli **Lizo Marijo**, ki je nova članica mlade družine **Draga Novak** in Vincenze r. Nesci. – Čestitke, deklici pa obilo božjega blagoslova na pot! .

+ **Marjan** in **Marija Oppelt**, voditeljica naše Baragove knjižnice, sta dne 7. februarja slavila srebrno poroko. Tiho in skromno sta pred oltarjem obnovila svojo poročno obljubo, da bo držala tudi v bodoče, mi vsi pa jima iz srca čestitamo ter jima želimo božjega varstva in zlasti zdravja. Zdi se mi, da je bilo včeraj, ko sem ju poročal v stolnični kapeli. Takrat je bil **Marijan** predsednik SDM, **Marija** pa tajnica – in še dan prej na seji ni nihče vedel, da se poročata . . .

Naj se ob tej priliki **Mariji** lepo zahvalim za vso skrb in delo v Baragovi knjižnici, ki lepo napreduje. Naj omenim tudi srečolov s srečkami po en dolar za nakup novih knjig, ki je trenutno v teku. Pet zares vrednih dobitkov, prvi velik in lep par v narodni noši. Ko bodo vse srečke razprodane, bo žrebanje.

+ **P. Bernard** je začel s pripravo na prvo obhajilo in birmo. Za prvo obhajilo so doslej prijavljeni štirje otroci, za birmo pa jih je deset. Če se hoče še kdo pridružiti, je zadnji čas. Pouk je v soboto popoldne.

+ Z novim šolskim letom je spet stekla naša **Slomškova šola**, ki jo imamo na prvo in tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši. Učencev se je letos vpisalo 17,

Melbournskim Slovincem nudi cvetje vseh vrst in za vse prilike, pa tudi praktične in lepe darove v marmorju ali umetnem kamnu za okras doma

ANNE GWEN BOUTIQUE

545 Sydney Rd., Brunswick, Vic. 3056
(Corner Hope Street)

Tel.: 387 5131 — Po urah: 470 4046
in 470 4095

Vprašajte za ime: GIOVANNA VERGA

pa upamo, da se bo še kdo pridružil. Škoda, da število otrok iz leta v leto pada, ne le pri naši Slomškovi. Saj otrok menda še ni zmanjkalo. Žal starši zanemarijo tako lepo priliko, ki zahteva le malo dobre volje, nič drugega. Te vedno bolj primanjkuje. . .

+ Društvo sv. Eme se pritožuje, da je vedno manj in manj pomočnic pri skrbi za kuhinjo v dvorani. Zato naproša matere otrok Slomškove šole, da sodelujejo na nedelje pouka ob pripravi malice za učence. Napraviti želijo seznam, da bo delo razdeljeno in ne vedno na istih nekaj ramah. Vsaka bo na vrsti komaj parkrat v letu. Prosimo za razumevanje in sodelovanje.

+ GLASNIKI imajo vajo vsako prvo in tretjo nedeljo po deseti maši pod vodstvom Burgarjevega Darka. Kar okrog 25 se jih je nabralo in menda se že pridno vadijo za mladinski koncert, ki bo letos že v majskih počitnicah v Sydneyu. Zanimivo, da se je hotelo pridružiti GLASNIKOM toliko premladih, da bomo poskušali ustvariti tudi otroški zborček — če je navdušenje seveda iskreno in bo ostalo. Ta zborček je pripravljen na voditi Pahorjeva Anita in je vsak pevček pod trinajst let starosti dobrodošel. Glasniki pa so mladinski zbor in naj seveda tak ostane!

+ V Morwellu sem zvedel, da so na yallournskem pokopališču 28. oktobra pokopali DAVIDA KRIŠTOFA VAJLER-ja, sina Viljema Vajler in Marije r. Krabonja. Oče je po rodu Hrvat, mati pa Slovenka iz Maribora. Pokojni fant je bil rojen 30. avgusta 1960 in sem ga krstil v Morwellu. Kot sem slišal, je stopil v avstralsko vojsko in bil nameščen v Queenslandu, kjer se je dne 25. oktobra 1983 ubil z motorjem. Njegovo truplo so prepeljali za pokop v domačem kraju.

V našo Matico pokojnih moramo vpisati spet eno avstralsko ime — moža Albe Ede Pribaz iz North Altona. V septembru 1980 sem ju poročil v naši slovenski cerkvi. Komaj 25-letni DARYL JOHN MORRIS se je dne 10. januarja letos smrtno ponesrečil z avtomobilom v West Altoni, ne daleč od doma. Mladi ženi je zapustil dva neboljena otroka.

Pa še eno avstralsko ime mora v našo Matico pokoj-

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSESKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509,

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

nih. Že zadnjič sem ga omenil, več o njem pa danes:

V četrtek 12. januarja smo imeli v naši cerkvi pogrebno mašo ob krsti EILEEN CODY, ki jo je ob mojem somaševanju opravil Father M. Rafter, župnik v Kew. Pokojnica je živela na ulici za našim središčem in je vsa leta hodila k nam k vsakdanji maši: prej v kapelo doma Padua Hall, zdaj pa v našo cerkev. Slovenščina jo očitno ni motila, saj je molila iz svoje mašne knjizice ter rada poslušala petje. Bila je izvrstna pianistka, ki je že kot mlado dekle nastopala na raznih glasbenih prireditvah, več let pa tudi poučevala glasbo. Pokopala je starše in vse svoje brate (zadnja dva iz naše cerkve) ter velikokrat izrazila željo, da bi bila tudi njena pogrebna maša pri nas. V svojem 85-em letu je zelo oslabela — obhajilo smo ji vsak dan nosili na dom, pa tudi skodelica domače juhe ji je dobro dela. Na zadnji dan leta je v hiši tako nesrečno padla, da si ni več opomogla: na nedeljo 8. januarja zvečer je v bolnišnici sv. Vincencija mirno zaspala v Gospodu.

Pokojna Eileen je naša velika dobrotnica, ki verskega središča ni pozabila v svojem testamentu. Kmalu po smrti sem dobil pismo izvršilca njene poslednje volje, v katerem mi sporoča, da je pokojnica našemu središču volila hišo in še vsoto 20.000.— dolarjev. Tako nam je njena dobrota približala uresničenje načrtov za Dom počitka. Mi pa se je bomo radi spominjali in jo vključevali v naše redne molitve za pokojne.

Dne 22. januarja je v Royal Melbourne Hospital-u zapustila ta svet naša naročnica EMA BACCHETTI r. Hrovatin. Preselila se je v boljsega, kjer ni več trpljenja in bolečin. Zahrbtna bolezen ji je uničila zdravje, četudi je bolehal le nekaj mesecev. Pokojnica je bila rojena na Tržaškem, dne 17. septembra 1924 na Opčinah. Tam se je 22. januarja 1950 tudi poročila — umrla je torej ravno na obletnico svoje poroke. V Avstralijo je družina emigrirala leta 1954 iz Trsta — na ladji "Toscana" se je dolgih štirideset dni, od aprila do junija, počasi zibala proti novi domovini. Svoj domok so si ustvarili v Avondale Heights, kjer so odrasli trije otroci (Edi, Patricia in Sandra), od

katerih sta prva dva že poročena.

Maša zadušnica je bila opravljena v farni cerkvi, nato je sledil pogreb v Fawkner, kjer so bili zemski ostanki pokojnice upepeljeni. Možu Italu z mamó in vsem trem otrokom ter ostalim sorodnikom naše sožalje!

Dne 3. februarja je v bolnišnici v Dandenongu zaključil svoje zemsko potovanje VIKTOR KOLAČKO. Večkrat je tožil za glavobolom, pa vse do zadnjega niti rentgenske slike niso pokazale ničesar. Končno so ugotovili velik tumor v možganih in operacija nemo-goča. Pokojnik je bil rojen 4. avgusta 1941 v Novakih blizu Slovenske Bistrice in krščen v Studenicah. V Avstralijo je prišel leta 1967 in skušal svojo srečo tudi v Andamooki, na opalskih poljih Južne Avstralije. Za življenjsko družico si je izbral Frančiško Zdolšek iz Hošnice, župnija Laporje. Cerkveno sta se poročila v naši cerkvi v Kew v aprilu 1975, dom pa si je Kolačkova družina postavila v Hallanu. Do lanske prometne nesreče je Viktor vozil tovornjak. Poleg žene zapušča še dva nedorasla otroka ter brata Ivana z družino, doma pa še starše in sestro.

Rožni venec ob krsti smo zmolili na predvečer pogreba. Maša zadušnica je bila v torek 7. februarja, nato je sledil pogreb na pokopališče v Springvale.

Vsem dragim rajnim naj Bog podeli večni pokoj, žalujočim sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje.

Nekaj spominov na letošnjo počitniško kolonijo:
Levo je le del skupine prvega (družinskega) tedna pred kapelo počitniškega doma. Na slikah ob obali pa uganite, kdo je bolj "lene sorte": dekleta (zgoraj), ali fantje (spodaj)?

+ Med postnim časom bomo združili premišljevanje križevga pota z vsako nedeljsko mašo. Čez teden bomo to postno pobožnost sproti oznanjevali v nedeljskih oznanilih. — Večerno mašo bomo imeli na praznik sv. Jožefa (ponedeljek 19. marca) in na praznik Gospodovega oznanjenja (sobota 24. marca. Vabljeni!

+ Tri tedne počitnic ob morju (Grey Friars, Mt.Eliza) smo srečno zaključili brez nesreče. Zadovoljen sem tudi, da smo pokrili stroške. Sem že položil depozit za najem stavbe v prihodnjem januarju. Tu je nekaj fotografij, nekaj pa jih mora ostati za prihodnjič, kakor tudi poročili zadnjih dveh skupin.

MED PISMI v tržaški MLADIKI (deveta lanska številka) beremo tudi, kaj je napisal Š. T. pod naslovom "Pacifisti le na pol?":

Razne stranke in gibanja organizirajo po zapadnem svetu gonjo proti kapitalizmu, Ameriki in namestitvi jedrskih izstrelkov. Pri tem pa popolnoma pozabljajo na stotine že razmeščenih sovjetskih jedrskih konic po Sovjetski zvezi in po državah varšavskega pakta in so vse usmerjene proti zapadu.

Ko so Sovjeti že pred tremi leti namestili te vrste orožje proti Evropi, se ni nihče zganil, protestiral in prirejal množičnih manifestacij. Ali smo bili takrat bolj pogumni in se nismo bali tega orožja? Ne vem, zakaj sedaj toliko ljudi izgublja čas, izostaja od dela, ki ga že itak primanjkuje.

Enostranski mirovni pohodi in protesti ne morejo ničesar doseči in doprinesti k splošni svetovni razorožitvi.

Tragični dogodki na Bližnjem vzhodu in še drugod po svetu dokazujejo, da svet ni poseljen samo z miroljubnimi bratovščinami.

Tako Š. T. v MLADIKI in prav mu moramo dati. Tudi za nas vredno pomisleka, ali ne?

LATINSKI patriarh Jeruzalema je duhovni poglavar okrog 55.000 katoličanov latinskega obreda v Izraelu, na zasedenih območjih in v Jordaniji. Po poročilih je zaskrbljen zaradi dejstva, da vedno več in več kristjanov zapušča deželo, kjer je živel naš Odrešenik. Glavni vzrok izseljevanja je negotov in slab socialni položaj, odhodi pa predstavljajo glavno težavo krščanskih Cerkva v deželi svetih krajev. Po letu 1950 se je v ZDA in v Južno Ameriko izselilo nad 200.000 katoličanov raznih obredov.

Žal tudi v Izraelu sosednjih deželah kristjanom položaj ni ravno rožnat. V mnogih teh deželah kristjanom ni zagotovljeno svobodno izvrševanje verskih dolžnosti. Grozljiv je položaj v Libanonu, ki je veljal vedno

za "krščansko gradišče" v tem delu sveta. Vprašanje je, kako se bo tam končalo. Obsežni krvavi spopadi in politično zakulisje grozita tisočem s smrtjo, preživelim pa s pospešeno islamizacijo.

V **AVSTRIJI** je bilo leta 1982 najvišje število zakonskih ločitev po drugi svetovni vojni, je ugotovil osrednji avstrijski statistični urad. Kar 14.298 zakonov se je razdrlo, zaradi ločitev staršev je bilo prizadetih 15.900 otrok. Kljub tem žalostnim številkam pa sledi uradna ugotovitev, da se po letu 1982 število avstrijskih porok dviga. Lani v novembru pa se je poročilo kar 40,6 % parov več kot istega meseca leta 1982.

SOLŽENICIN, izgnani ruski pisatelj, je v intervjuju za BBC o razcvetu vernosti v Rusiji povedal tole: Milijoni kmetov je bilo pobitih, da bi v Rusiji vero zatrl v najglobljih koreninah. Milijoni ur propagande je bilo namenjenih temu, da bi izžgali vero iz otroških src. In vendarle lahko kljub vsemu temu rečemo, da po vseh teh letih komunizem ni uničil krščanske vere. Krščanstvo je šlo skozi obdobje zatona, zdaj pa raste in se na novo razcveta. In to je najbolj obetajoče znamenje, ki ga lahko povsod vidimo, ne le v naši domovini Rusiji, temveč povsod po svetu...

OB SLOVESNI otvoritvi 14. zimskih olimpijskih iger v Sarajevu je našega rojaka športnika Bojana Križaja doletela čast, da je izrekel olimpijsko prisego. Seveda je med jugoslovanskimi jeziki izbral svojega — slovenskega. Hotel je prisego izreči na pamet, pa se mu je zataknilo in je obtičal brez besed pred mikrofonom. Kdo bi mu zameril, saj je bil očitno preplavljen od čustev v tem slovesnem trenutku in pred toliko mednarodno množico. "Še dobro, da je bil Križaj," ga je nekdo zagovarjal. "Znašel se je in posmejal ter po kratkem molku in med ploskanjem množice našel prave besede nadaljevanja. Če bi bil na njegovem mestu kdo južnih bratov, bi mu gotovo v tem slučaju preko mikrofona ušla kakšna robata južnjaška kletev..."

Žal se Križaj pri slalomu ni prirnil med prve tri. Pač pa je v smuki srebrno odnesel rojak Jure Franko in postal čez noč najbolj priljubljen človek vseh ju-

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

TUDI TO LETO POLET: 6. JUNIJA 1984
MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije:

Iz Melbourne: 6/6/84 ob 09.25 AM

Prihod v Ljubljano: 7/6/84 ob 04.55 zjutraj

Iz Sydneya : 6/6/84 ob 12.40

(Za udeležence iz S.A: Polet Adelaide/
Melbourne je vključen v ekonomsko
ceno potovanja do Ljubljane in nazaj)

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

*Obrnite se pravočasno do nas,
da dobite podrobnejša pojasnila!*

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

goslovanskih narodov, kot pravi poročilo. Za kako
dolgo? Dokler ga nekdo ne bo prekosil...

NOVA ZVEZDA je vzšla na sovjetskem nebu, ko je
bilo izpraznjeno mesto s smrtjo Jurija Vladimiroviča
Andropova. Zanimivo: svet je že šest mesecev govoril
o Andropovi bolezni, Moskva pa je skrivala dejstva in
se izgovarjala z nepomembnim prehladom. Mož je vla-
dal 15 mesecev, pa je očitno, da že zaradi bolezni ni
mogel napraviti kaj posebnega, četudi se je v tem času
spet razvnela "mrzla vojna". Gotovo pa bo zgodovina
veliko več pisala o njegovih petnajstih letih, ko je na-
čeloval tajni policiji KGB. Saj v to obdobje spadajo
med drugim prisilna "zdravljenja" vidnih komuni-
stičnih nasprotnikov po psihiatričnih bolnišnicah in
še marsikaj. Pa tudi leta 1956 je imel Andropov svojo
krvavo vlogo pri kruti zadušitvi madžarske vstaje.

Nova zvezda je zasijala štiri dni po Andropovi smr-
ti. Preostalih 12 članov partijskega Politbiroja je za
naslednika v vodstvu izbralo 72-letnega Konstantina
Černenka. Jasno je 300-članski Centralni partijski
komite enoglasno potrdil izvolitev.

Po mnenju poznavalcev sovjetske politike je že
ostareli in očitno nič kaj pri zdravju Černenko le pre-
hodni vodja partije. Sičar je pa kaj malo razlike, kdo
sedi na stolčku. Če ne bi bil prekaljen, bi ne prišel
nanj. Komunistična ideologija, zgrajena na nasilju in
prevari ljudskih množic, je vedno ena in ista.

LIBANONSKA VLADA nima nobene moči več, ne
uradne in ne vojaške. Večnarodne mirovne sile so se
umaknile in položaj postaja neznosen. Papež je po-
slal posebno brzojavko ameriškemu predsedniku
Reaganu, izrazil zaskrbljenost zastran nedolžnih liba-
nonskih prebivalcev in prosil za posredovanje. Z ena-
ko prošnjo se je obrnil tudi na sirskega predsednika
Asada in na vodje nekaterih drugih držav. "Trpljenje
Libanoncev naj bo poziv k usmiljenemu Bogu, da reši
ljudi, ki so žrtve tolikšnih strahot," je papež sklenil
svoj poziv.

Bog daj, da bi zares prišlo do premirja in se začno
pogovori za mirno rešitev sporov.

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev
se melbournskim Slovencem priporoča
za prodajo novih in starih pisalnih,
računskih in podobnih strojev vseh znamk.
Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ,
ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175

Telefon: 795 6937

kotiček naših mladih

Dragi striček! Naj se še jaz enkrat oglasim!

Ime mi je **Peter Sušnik**. Star sem deset let. Hodim v četrti razred osnovne šole in sem ministrant pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Ministriram že štiri leta. Začel sem v Šiški v Ljubljani, tam sem ministriral eno leto, tu v Merrylandsu pa tri. Živim čisto zraven cerkve in tako pridem skoraj vedno ministrirat. V Avstraliji sem tri leta.

Danes je nedelja. Deset ministrantov nas je bilo in polna cerkev ljudi. Vroče pa tako, da smo se skoraj skuhali.

DRAGI OTROCI!

Danes vam predstavljamo v Kotičku mladenko iz Warrawonga, N. S. W. **EDITA JAUŠOVEC** je bila rojena v Wollongongu 30. aprila 1963. Je hčerka Franca (po rodu iz Stročje vasi pri Ljutomeru) in Ivanke r. Vučko iz Srednje Bistrice v Prekmurju, živela pa je vsa mlada leta v Ljutomeru. Edita je bila krščena v cerkvi sv. Frančiška v Warrawongu, tam je prejela tudi druge zakramente: prvo spoved, prvo obhajilo in birmo. Seveda prva spoved in prvo obhajilo nista bila zadnja, saj je pri fari Edita obiskovala tudi osnovno šolo ter seveda nedeljske maše. Srednjo šolo je končala v St. Mary's v Wollongongu, nato pa se je vpisala v Illawara School of Nursing. V treh letih je postala bolničarka (nurse). Toda hotela je nadaljevati šolanje za bolniško sestro. Nedavno je uspešno končala vse izpite in 9. aprila letos bo dobila diplomo.

Ta čas čakanja na diplomo hoče Edita izrabiti za obisk domovine staršev in tamkajšnjih svojih sorodnikov. Ko tole pripravljamo za tisk, se ona pripravlja za pot. Upa tudi, da bo lahko videla vsaj zaključek zimskih olimpijskih iger v Sarajevu. Po vrnitvi nam bo po-

MAMICA

PIŠE TETI:

HVALA ZA PISMO.
ODPISALI NISMO,
JE DELA ČEZ GLAVO ...
VSE NAM JE ZDRAVO ...
VSE GRE PO SREČI,
VEDNO SMO VEČJI:
DRAGA
ŽE PRIDNO POMAGA,
PETER
JE HITER KOT VETER,
MIRA
SE VČASIH PREPIRA,
SAŠA
JE DUŠICA NAŠA,
JOŽKO
ŽE HODI PO MOŠKO.
KMALU BO KONJA ZAJAHAL –
K TETKI JO BO PRIMAHAL.
SLADKIH POGAČ MU PRIPRAVI.
VSO HIŠO POZDRAVI,
PA ŠE KAJ SE OGLASI
PRI SVOJI SESTRI NA VASI!

ANICA ČERNEJEVA

vedala, če ji je uspelo. Edita je bila s starši in bratom Ernestom v Sloveniji že kot dvanajstletno dekle.

Kaj naj še povemo o njej? Veselje ima za Squash, rada srečuje ljudi, veseli jo potovanje, smučanje in gospodinjstvo, posebno kuhanje. Poleg tega pa zelo lepo govori slovensko in ne bo imela težav ob potovanju po Sloveniji in srečanju s sorodniki.

Editin mlajši brat je star 19 let in študira na tehnični šoli. Postati hoče geometer, obenem pa že dela pri K-Mart-u, kjer se priučuje upravniški službi. Kakor Editi tudi njemu želimo še mnogo nadaljnjih uspehov pri poklicnem delu in sploh v življenju.

Slika kaže Edito kot družico na nedavni poroki sestrične Suzane Šinko.

+++

Dragi striček! – Počitnic je konec in zopet smo začeli šolo. Jaz imam rajši počitnice, da imam ves čas za igranje. Mama pa pravi, da brez šole ne gre. Doma pa me uči slovensko, da ne bom pozabil. – Mark.

Op.: Kateri Marko in od kod je doma, pa naj ubogi striček voha ... Na poštnem pečatu je vidna VIC., kraj žal nečitljiv, jaz pa od sile radoveden. – Striček.

EAST KEILOR, VIC. — V par vrsticah bi se tada tudi v MISLIH zahvalila melbournskemu verskemu središču, da sem se mogla udeležiti enotedenskih počitnic v Mount Eliza. Ne bi mogla popisati, kako nam je bilo lepo. Spoznala sem precej deklet in dobro smo se razumele ter bile res kot ena sama družina. Plavali smo, igrali smo se različne igre, šli smo na sprehode itd., pa je čas še prehitro minil. Imeli smo tudi še kar lepo vreme.

Naj se zahvalim iz srca vsem dekletom in deklicam za prijetno družbo. Enako vsem dobrim kuharicam, ki so res izredno kuhale. Še posebej pa hvala p. Bernardu in p. Cirilu iz Sydneya za vso skrb nadzorovanja, da je vse potekalo v redu in varno. Vsem skupaj pošiljam tople pozdrave, drugo leto pa gotovo na svidenje! — Sandra Iskra.

MAREEBA, QLD. — Tokrat se oglašam MISLI s sporočilom novega imena, ki ga boste zapisali v Matiko naših pokojnih. ALBINA MANIZZINI r. TURK. Pokojna Albina se je več kot eno leto uporno borila z zahrbtno boleznijo in ji končno podlegla dne 11. decembra 1983 v bolnišnici Calvary Hospital, Cairns, North Queensland. Pokojnica je bila rojena 22. novembra 1938 v Tomazičih, Sveti Anton pri Kopru. V Avstralijo je emigrirala skupaj s starši kot mlado dekle leta 1955. Ladja "Australia" jih je pripeljala. Tu se je leta 1957 poročila s tobačnim farmarjem Eriom Manizzinijem in živela s svojo družinico srečno življe nje, dokler je ni smrt iztrgala iz njene srede. Albina zapuščala moža, tri hčerke in enega sina, oba starša in brata.

Njena smrt je trdo odjeknila med številnimi prijatelji in znanci, saj je bila zelo priljubljena oseba. Le redkokdaj se cerkev sv. Tomaža v Mareebi tako napolni, kot se je ob njenem pogrebu. Potem smo rajno Albino v dolgi koloni pogrebcev spremili v njen zadnji dom na svetu, prerani grob na Mareeba Cemetery.

Naj tu izrečem iskreno sožalje obema družinama, Manizzinijevi in Turkovi. Draga Albina pa naj počiva v večnem miru, kjer ni več trpljenja in solza! — Milena Cek.

KARRIDALE, W. A. — Zahvaljujem se Vam za poslano Mohorjeve knjige, ki so nam v tej samoti res dobrodošel gost. Saj je v našem naslovu napisano "Via Karridale", ker smo daleč od vsakega naselja. Zato razumete, da tudi MISLI vselej z veseljem pričakujem in seveda tudi preberem do zadnje črke.

S hvaležnostjo se spominjam, dragi p. urednik, Vaše pomoči, ko smo v Melbournu stopili na avstralska tla. Potem smo odšli proti Zapadu. Vi ste gradili Vašo cerkvico, mi pa smo tu začeli iz šume delati farmo. Brez velikega denarja, edini borni zaslužek je bil na žagi in star sem bil že petdeset let.

Bilo je za vse veliko trpljenja, da smo uspeli. Četudi je posledica, da imava z ženo vsak svojo revmo, smo le prišli do zaželenega cilja: živimo v veliki, lepi in svobodni Avstraliji in lastno farmo imamo, ki meri 180 hektarjev. Doma smo imeli navadno dva vola in eno kravo, včasih tudi telička. Zadovoljen občutek imam, ko tu gledam svojo dobro rejeno čredo živine do 130 glav.

Sedaj sva z ženo sama na farmi in smo res bolj osamljeni. Najbližji sosed je kakih osem kilometrov od nas, pa smo se na to kar navadili. Imamo tudi soseda, ki ne živi tu, prihaja pa vsak dan z letalom, ker poleg naše dogotavlja svojo veliko farmo. Ima ženo Jovanko, hčerko staršev iz Jugoslavije, s katero se včasih kaj po domače razgovorimo.

Drugače pa nam delajo družino le številni kenguriji, zajci in race. Dve reki sta v bližini, Blackwood in Scott River, ta komaj osemdeset metrov od naše farme. Voda je zelo topla in nas večkrat zvabi na kopanje.

Pošiljam vam sliko naše kapelice, ki sem jo naredil na debelem drevesu. Ko sem bil zadnjikrat doma,

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

mi je mama, ki je zdaj že v 96-em letu, dala s seboj Marijin kipček. Ta je našel mesto v kapelici, kjer večkrat zmolim za zdravje drage mamice, spominjam pa se tudi vseh svojih dobrotnikov in prijateljev.

Iskrene slovenske pozdrave p. uredniku in vsem dragim rojakom široke Avstralije! — Ivan Štrucelj.

GLEN WAVERLEY, VIC. — Rada bi se na tem mestu iz srca zahvalila vsem prijateljem in znancem, ki so ob težki izgubi mojega dragega moža Jožeta bili naši preizkušani družini v pomoč in tolažbo. Iskrena zahvala vsem za tako lepo udeležbo pri molitvi rožnega venca ob njegovi krsti, prav tako pri sveti maši na dan, ko smo dragega Jožeta spremljali na njegovi zadnji poti, v prerani grob na pokopališče v Springvale.

Naj se še posebej zahvalim p. Baziliju, p. Bernardu in častitim sestram za njih skrb v dnevih žalosti, kakor tudi vsem darovalcem za svete maše in cvetja.

Dobri Bog naj vsem skupaj bogato povrne, dragega Jožeta pa priporočam še v nadaljno molitev!

Žaluoja Terezija Lenarčič s sinovi.

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro
BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV,
izdelujemo pa tudi
ZLATNINO in SREBRNINO
po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino,
zaročne in poročne prstane . . .

OBISČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

Ugledni in dolgoletni naročnik mi je poslal sledeče vrstice v obliki članka, ki ga objavljam o krajšanega tukaj med pismi bralcev. — Urednik

Po naključju mi je prišla v roke decembrska številka "Vestnika", ki ga izdaja Slovensko društvo Melbourne. Prebral sem razgovor predsednika Slovenske izseljenske matice g. Matjaža Jančarja z urednikom. G. Jančar je lani izrazil obisk Ljubljanskega okteta in jo z njim primahal v Avstralijo. Morda je bilo tako cenje in tukaj marsikaj najbrž gratis.

Tekst razgovora se seveda ne odlikuje po jasnosti; je čudna mešanica križem kražem nametanih misli, brez posebne zveze, večkrat v nasprotju druga z drugo. Na prstih ene roke bi lahko preštel one, ki bodo to zlobudranje vsaj delno razumeli.

Na vprašanje, kaj razume pod moderno vsebino izseljenstva, je v slogu Slovencev dobro poznanega Macafizeljna odgovoril, da bomo samo tedaj uspeli, "če bomo znali skočiti čez svojo senco, čez svoje probleme in čez svoje dosežke." Bi mogel najti človeka, ki bi znal pojasniti rebus teh skakačev?

Ko razpravlja o položaju v Sloveniji v zvezi z ogroženostjo slovenskega jezika, slovenskega šolskega programa, z mirnostjo modreca odgovori, da "V Sloveniji boste srečali malo ljudi, ki se zanimajo za slovenstvo, ker to ni več problem." Ta izjava je zelo presenetila vse Slovence v Avstraliji, ker je bila izgovorjena v času, ko vsak Slovenec ve, da se je Slovenija na čelu s

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

NUDIMO VAM UDOBNO SKUPINSKO POTOVANJE V RIM IN TRST.

Odhod iz Melbourne 14. JUNIJA ob 12 a.m. (opoldne), iz Sydneya pa ob 14.30; prihod v Rim 15. junija ob 8.10 a.m.; odhod iz Rima ob 9.40, prihod v Trst ob 10.40. Lahko pa ostanete v Rimu par dni (slovenski hotel "BLED" je rojakom poceni na razpolago). Tako boste imeli priliko ogledati si večno mesto Rim, Vatikan s cerkvijo sv. Petra, znamenito Sikstinsko kapelo itd. — res nekaj nepozabnega za Vas in Vaše otroke.

Prijave sprejema "CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL",

541 KING STREET, MELBOURNE, VIC.

Za podrobnosti vprašajte DR. KOCE-ta ali pa Miss Gabrijelo. Telefon 329-6833 (po uradnih urah 862-3027).

svojo Akademijo znanosti in umetnosti in slovensko Cerkvijo kot ena sama enotna fronta dvignila proti načrtom omejevanja slovenskega jezika po slovenskih šolah. — Služi pa mu v čast, da je priznal za pravilno, da se vsi Slovenci v Avstraliji izjavljajo za Slovence, ne pa za neke bajne Jugoslovane. Slovenci v Avstraliji nimamo občutka majhnosti ali manjvrednosti in nočemo, da bi nam kdo komandiral po svojih biričih.

Res bi rad vedel, zakaj se sedaj Matica po tolikih letih tako zanima za Slovence po svetu. Kje so bili tedaj, ko so izseljenci zares potrebovali podpore, a matične oblasti so jim z zakoni odvzemale državljanstvo, da ne omenjam postopka na meji, če so kakšnega nesrečnika zasačili pri pobegu. Sedaj pa kar naenkrat ugotavljajo, da so po ustavi dolžni navezati stike s Slovenci, ki so odšli ven. In "zakaj ti stiki ne bi smeli imeti materialne osnove"? V tem grmu tiči zajec. Ko so izseljenci po letih s trdim delom, pridnostjo in varčnostjo prišli do svojih hiš, uspešnih podjetij in denarja, sedaj so se pa spomnili nanje in bi radi dali izseljenstvu "novo moderno vsebino". . . V tej zvezi ga mika, da bi "kapital, ki so si ga Slovenci posamezniki v Avstraliji na-

pravili, vezali tako, da bi bili oni nosilci poslov z Jugoslavijo." Izseljenci so malo dovzetni za take sirenske glasove. Celu upokojenci, ki stara leta želijo preživeti na rodni grudi, ponavadi svojih prihrankov ne nosijo s seboj. Nočejo iti na limanice, na katere so se ujeli v prejšnjih letih povratniki iz Amerike, Kanade in od drugod. — Pa brez zamere! — Janezov Janez.

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na
vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

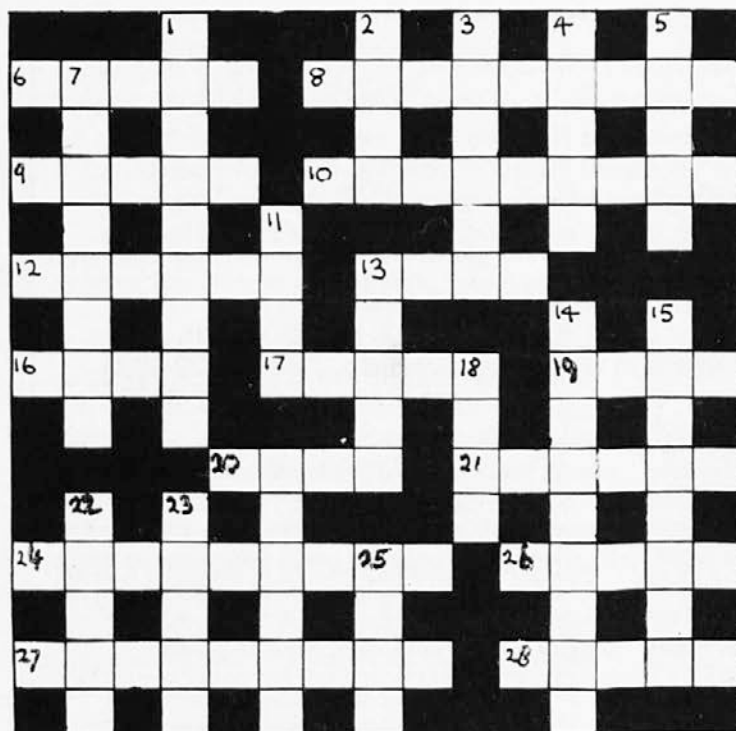
E. & C. ROBNIK

REŠITEV januarske križanke "KRIŽ":

Vodoravno: 2. lep; 4. Oto; 5. kol; 6. Goa; 9. ris;
12. GOSPOD JEZUS; 13. sad; 14. dah; 15. rep; 17. uši;
18. Des (mond); 19. Ank; 20. rja. — Navpično: 1. LE-
TO ODREŠENJA; 2. lok; 3. pol; 6. gos; 7. osa;
8. Apd (Apostolska dela); 9. red; 10. Iza (bela); 11. suh;
15. rudar; 16. piska.

Križanko so poslali: Zorka Persič, Slovenske sestre
Sloškovskega doma, Antonija Glušič, Vinko Jager, Za-
lika Svenšek, Francka Anžin in Marija špilar, Ivanka
Žabkar, Jože Grilj, Lidija Čušin, Angela Židan. Žreb
je izbral za nagrado Antonijo Glušič.

Rad bi se tudi opravičil, ker je v prejšnji številki
med reševalci decembrske križanke po pomoti izpad-
lo ime Stanka Aster-Stater.

KRIŽANKA

Vodoravno: 6. indijska sveta rastlina, ki raste v vodi; 8. postna jed (vrsta ribe); 9. za pol vida prikrašan; 10. v teh MISLIH najdeš njeno sliko; 12. način zbiranja javnega mnenja; 13. drugo ime za med; 16. podzemna shramba; 17. skoraj goreti; 19. samostanski predstojnik; 20. neljuba rastlina; 21. izstrelak na reaktivni pogon; 24. kraj na Gorenjskem; 26. bližnje sorodstvo (v enem množinskih sklonov); 27. lepa a težka krepost; 28. ne bi dorasli brez te pijače. — Navpično: 1. kraj ob Krki; 2. domača žival; 3. umetnik dleta; 4. zemljo obdaja; 5. prevara; 7. razglas; 11. posest, imetje; 13. prepričan, zavedajoč se; 14. priljubljena izletna točka (višina) v okolici Ljubljane; 15. mačeho ima namesto matere; 18. odrska predstava; 22. med petjem, istočasno s petjem; 23. prebivalec ledenega severa; 25. ukaz z željo, da gotova stvar spremeni mesto.

REŠITEV pošljite najkasneje do 2. aprila na uredništvo, kobo žreban nagrajenec.

+++

PO "SLOVENSKO"

SE NASMEJMO!

- + Premnogi naši voditelji so bili čudežni otroci: že ko so imeli pet let, so znali toliko ekonomije kot danes.
- + Vsi smo enaki! — Ali res noče biti nihče malo bolj-ši?
- + Lepa prihodnost mora biti blizu, saj so nas res da-leč pripeljali.
- + Tečeta nam med in mleko, vendar spet po novih cenah.
- + Nesposobni imajo sposobnost, da onesposobijo sposobne.

+ Bogatenje je zelo slab pojav, pa zelo lepa resničnost.

+ Ne dolžite okvire očal za ozke poglede.

+ Našli so izhod. Bojim se, da bodo pobegnili.

+ Prisegali smo na Marxov Kapital, zdaj smo pa srečni, če dobimo ameriškega.

+ Marx je imel očitno prav: v komunizmu res ne bomo več sužnji denarja, saj ga bomo že v socializmu vsega zapravili.

+ Po letih trdega raziskovalnega dela je končno razjasnjeno, zakaj pri nas še dolgo ni pričakovati odkritja pomembnejših zalog nafte: ker so fosili že na površju.

+ "Kdaj so bile volitve po komunističnem vzorcu?" — "V raju, ko si je Adam izbral ženo Evo."

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. — Cena 6.— dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtna spisa Tomaža Kempčana. — Cena 5.— dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena je 5.— dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.— dol.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika, ki je izšel pred dvema letoma v Ljubljani in ima 305 strani. V belih, rdečih in temnomodrih platnicah. Cena je 5.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.— dol.

BOJ ZA SLOVENSKO ŠOLSTVO NA PRIMORSKEM — Izdano v Argentini. Iz zapiskov pok. dr. Srečka Baraga in ohranjenih dokumentov je vsebino knjige uredil Alojzij Geržinič. Cena 10.— dol.

DREAM VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu Antona Družina in z ilustracijami Lilliane Brulc. Izdano v ZDA (Slovenian Research Center). Cena 11.— dol

MEN WHO BUILT THE SNOWY — O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 6.— dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino v času revolucije in osebna razmišljanja o komunizmu. Ce-

SLOVENIAN HERITAGE — (Vol. I) — Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.— dol.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:

**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste ...)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!